

2004

o v e r h e t j a a r t w e e d u i z e n d e n v i e r

Jaarverslag

Nederlandse

Politie

2004

o v e r h e t j a a r t w e e d u i z e n d e n v i e r

Jaarverslag

Nederlandse

Politie

V o o r w o o r d

Voor u ligt het Jaarverslag Nederlandse Politie 2004. Dit jaarverslag gaat in op de resultaten die in het jaar 2004 zijn gerealiseerd door de Nederlandse politie. Dit is het eerste jaarverslag dat een coproductie is van de Nederlandse politie en de ministeries van Binnenlandse zaken en Koninkrijksrelaties en Justitie. Met deze gezamenlijke verslaglegging wordt uiting gegeven aan de gezamenlijke verantwoordelijkheid om de criminaliteit en overlast in de publieke ruimte terug te dringen.

Met het programma 'Naar een veiliger samenleving' heeft het kabinet een brede, systematische en integrale aanpak van de onveiligheid in Nederland ingezet. In 2004 is als aanvulling een aantal inhoudelijke accenten benoemd in de Midterm review van het Veiligheidsprogramma.

Het bereiken van de doelstellingen uit het Veiligheidsprogramma vraagt niet alleen gerichte inspanning van de politie, maar ook van andere partijen in de veilig-

heidsketen, zoals gemeenten, Openbaar Ministerie en reclassering. Waar het gaat om de inspanningen van de politie heeft het Veiligheidsprogramma een vertaling gekregen in het Landelijk Kader Nederlandse Politie 2003-2006 en de daarop gebaseerde regionale convenanten die zijn gesloten tussen de ministers en de afzonderlijke korpsen alsmede met de Politieacademie. De convenanten zijn niet alleen van belang met het oog op de uitvoering van het Veiligheidsprogramma, maar helpen ook om de prestaties van de korpsen zichtbaar te maken, zowel kwalitatief als kwantitatief. In dit jaarverslag staan de prestaties en de resultaten die in 2004 zijn geboekt door de politie centraal.

Gelet op de resultaten die tot dusverre zijn gerealiseerd, blijkt dat de Nederlandse politie de opwaartse lijn die in 2003 is ingezet, in 2004 heeft kunnen vasthouden en doorzetten. Zo zijn de opsporings- en handhavingsprestaties van de politiekorpsen in 2004 toegenomen. Ook is de burger positiever gaan oordelen over de beschikbaarheid van de politie. We kunnen constateren dat de politiekorpsen door de prestatieafspraken zijn gestimuleerd om resultaatgerichter en efficiënter te gaan werken. Alleen waar het gaat om de tevredenheid over het laatste contact van de burger met de politie is sprake van een daling. Korpsen zullen deze beweging in de komende tijd moeten zien om te buigen.

De goede prestaties in 2004 zijn gerealiseerd ondanks de gevolgen van enkele ingrijpende gebeurtenissen,

zoals de aanslagen in Madrid op 11 maart 2004 en de moord op Theo van Gogh op 2 november 2004. Deze gebeurtenissen hebben extra inzet van de politie gevraagd. Hiermee hebben de korpsen laten zien dat de politietaak breder is dan alleen de uitvoering van de prestatieafspraken.

De politie heeft in 2004 een belangrijke professionaliseringsslag gemaakt, onder meer met de oprichting van de nationale recherche en met de versterking van de samenwerking tussen het Korps landelijke politiediensten en de regionale politiekorpsen binnen diverse taakvelden. Daarmee is een verbetering van effectiviteit en efficiëntie van de korpsen bereikt.

Wij zullen ook in de komende tijd onze inspanningen richten op het verder terugdringen van de criminaliteit en overlast in de publieke ruimte. De uitdaging is om de positieve resultaten van 2003 en 2004 vast te houden en door te zetten.

*De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
J.W. Remkes*

*De minister van Justitie,
J.P.H. Donner*

Г н б о и д

Samenvatting	6	4 Organisatie en werkwijze	36	5.8 Geweldsmiddelen (RTGP)	51
1 Inleiding	8	4.1 Professionalisering organisatie	36	5.9 Diversiteit	52
1.1 Leeswijzer	8	4.1.1 Sturing	37	6 Financieel verslag	54
1.2 Opbouw van de politieorganisatie	9	4.1.2 Concernvorming binnen de politie	37	6.1 Inleiding	54
1.3 Samenstelling van de politieorganisatie	10	4.1.3 Kerntaken van de politie	38	6.2 Algemeen beeld	55
2 Terrorismebestrijding	12	4.1.4 Verbetering samenwerking KLPD en de politieregio's	38	6.3 Balans	56
3 Beleidsmatig verslag	16	4.1.5 Vorming Nationale en Bovenregionale Recherche	39	6.4 Vaste activa	56
3.1 Inleiding	16	4.1.6 Internationale samenwerking	41	6.5 Liquide middelen	57
3.2 Uitvoering van het Veiligheidsprogramma in 2004	17	4.1.7 ICT Politie	42	6.6 Eigen vermogen	58
3.3 Landelijk Kader Nederlandse Politie 2003-2006	19	4.1.8 Forensische opsporing	43	6.7 Voorzieningen	58
3.4 Resultaten in 2004	19	4.1.9 Informatiestatuut	43	6.8 Kortlopende schulden	58
3.4.1 Resultaatsafspraken Intensivering Opsporing	22	4.2 Professionalisering personeelsbeleid	44	6.9 Financieringsverhoudingen	59
3.4.2 Resultaatsafspraken Intensivering Toezicht en handhaving	25	4.2.1 Inhoud visie op HRM	44	6.10 Staat van Baten en Lasten	60
3.4.3 Resultaatsafspraken Verbetering doelmatigheid	30	4.2.2 Kerntema's van beleid	45	6.11 Resultaat	60
3.5 Ervaringen van de politiekorpsen met de resultaatafspraken	34	5 Beheer	48	6.12 Lasten	61
		5.1 Inleiding	48	6.13 Ontwikkeling van baten en lasten	61
		5.2 Invoering Abrio	49	Bijlagen	
		5.3 Bovenregionale recheteteams	49	1 Overzicht samenstelling regionale driehoeken	63
		5.4 Referentiekader grootschalig politieoptreden	50	2 Gebruikte afkortingen	65
		5.5 Harmonisatie afschrijvingen politiekorpsen	50		
		5.6 Geïntegreerd middelenbeheer	51		
		5.7 Vermogensbeheer	51		

De resultaten van de afspraken tussen de ministers van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en van Justitie en de korpsbeheerders zijn in 2004, net als in 2003, vrijwel zonder uitzondering positief. Bij een groot aantal aspecten is een duidelijke opwaartse lijn waar te nemen. De uitdaging is nu om deze positieve ontwikkeling vast te houden en verder te groeien. Dit is noodzakelijk om de prestaties die voor 2006 zijn afgesproken te kunnen realiseren.

De toegenomen dreiging voor aanslagen in Nederland doet in toenemende mate een beroep op de inzet van politiepersoneel. Er wordt capaciteit gevraagd van de regionale inlichtingendiensten en van het Korps landelijke politiediensten voor informatievergarig over targets, maar ook voor inzet ten behoeve van opsporing en vervolging. Daarom wordt in dit jaarverslag allereerst stilgestaan bij de ontwikkelingen op het gebied van terrorismebestrijding. De politie heeft in 2004 veel tijd besteed aan het extra bewaken en beveiligen van personen en gebouwen die doelwit kunnen zijn van een aanslag. Naast de investeringen in capaciteit, is in 2004 de informatie-uitwisseling tussen de inlichtingen- en opsporingsdiensten verbeterd.

Het eerste kabinet-Balkenende heeft het Veiligheidsprogramma tot stand gebracht en het tweede kabinet-Balkenende heeft het programma overgenomen. De politiebijdrage aan de doelstellingen die in het Veiligheidsprogramma zijn geformuleerd, is vastgelegd in het Landelijk Kader Nederlandse Politie 2003-2006. Het jaar 2004 was het tweede jaar dat gewerkt is met deze resultaatsafspraken. Hieronder volgt een overzicht van de belangrijkste resultaten in het kader van de resultaatsafspraken.

Het aantal zaken met een bekende dader dat werd aangeboden door de politie aan het Openbaar Ministerie, steeg van 233.335 in 2003 naar 244.233 in

2004. Voor wat betreft (jeugdige) veelplegers en/of harde-kernjongeren beschikken alle korpsen over lijsten met (jeugdige) veelplegers en/of harde-kernjongeren.

Het landelijk beeld van de bereikbaarheid van het Landelijk Telefoonnummer Politie en de kwaliteit van de dienstverlening zijn in 2004 ten opzichte van 2003 nagenoeg gelijk gebleven. De streefwaarde om 80% van de telefonische oproepen op het alarmnummer 1-1-2 binnen 15 seconden te beantwoorden is door bijna alle korpsen ruimschoots gehaald.

De schaalscore van de beschikbaarheid laat vanaf het jaar 2001 een substantiële verbetering zien. Dit betekent dat burgers steeds tevredener zijn over de beschikbaarheid van de politie. De tevredenheid over het laatste contact met de politie is ten opzichte van 2003 licht gedaald. Op dat punt moeten de korpsen nog een verbetering laten zien.

Het aantal uit staandehoudingen voortkomende boetes en transacties steeg van ruim 1,7 miljoen in 2003 naar ruim 1,9 miljoen in 2004. Daarmee is de streefwaarde voor 2006 al in 2004 ruimschoots gehaald.

Het landelijk ziekteverzuimpercentage is aanmerkelijk teruggebracht van 7,1 % in 2003 naar 6,7% in 2004.

Tevens hebben de politiekorpsen de doelstelling om 1% doelmatigheid te realiseren in 2004 gehaald.

Voor wat betreft de sterkteontwikkeling heeft de overgang van 318 medewerkers van het ministerie van Defensie naar de korpsen ertoe bijgedragen dat de sterkte op het geprognosticeerde peil van 51.100 fte

(excl. functionele inzetbaarheid van aspiranten) uitkwam.

Uit reacties van de korpsen, blijkt dat het werken met de convenanten zijn vruchten afwerpt. Sterker dan voorheen is binnen de korpsen gericht gestuurd op prestaties en prioriteiten. De in de convenanten opgenomen doelstellingen worden door de korpsen realistisch en haalbaar geacht.

De politie heeft in 2004 een belangrijke professionaliseringsslag gemaakt. Een groot aantal activiteiten is opgepakt met als doel zaken beter te organiseren waardoor de politie efficiënter kan werken. In het jaarverslag komen de volgende ontwikkelingen aan bod: verandering in de sturing van de politie, concernvorming binnen de politie, de kerntakendiscussie, de verbetering van de samenwerking tussen het Korps landelijke politiediensten en de politieregio's, de vorming van de Nationale en de Bovenregionale recherche, de intensivering van de internationale samenwerking onder andere als gevolg van het EU-voorzitterschap van Nederland in de tweede helft van 2004, ontwikkelingen binnen de ICT, het ontwikkelen van een visie op de forensische opsporing en de totstandkoming van het Informatie-statuuut. Met de ontwikkeling van een visie op het HRM-beleid van de politie is ook een professionaliseringsslag gemaakt binnen het personeelsbeleid van de politie. De thema's integriteit en diversiteit staan binnen deze visie centraal. Verder

wordt in de visie aandacht besteed aan de thema's organisatie en management, werving en selectie, onderwijs en kennis, mobiliteit en flexibiliteit, arbeidsvoorwaarden en arbeidsomstandigheden.

Naast de resultaatsafspraken zijn ook beheerafspraken gemaakt. Voor een kwaliteitsverbetering van het proces van de opsporing is op 1 januari 2004 een landelijke standaard voor de opsporing ingesteld. In juni 2004 is het referentiekader Grootchalig en Bijzonder Optreden opgeleverd. Hiermee is een belangrijke stap gezet naar een uniforme organisatie voor Grootchalig en Bijzonder Optreden.

Het percentage personeel dat gecertificeerd is voor het dragen van lichte gewelddsmiddelen nam toe van 85% in 2003 naar 90% in 2004. Het percentage agenten dat bevoegd was om een vuurwapen te dragen bedroeg 97%. Binnen de beheerafspraken is tevens een afspraak gemaakt over het percentage allochtonen dat werkzaam is bij de politie. Dat percentage steeg van 5,7% in 2003 naar ongeveer 5,8% in 2004.

Het jaarverslag schetst ten slotte het financiële beeld van de Nederlandse politie op landelijk niveau. Eind 2004 is een positief resultaat gerealiseerd van 33 miljoen Euro.

Inleiding

Net als voorgaande jaren vormt dit

jaarverslag een twee-eenheid met de

Kerngegevens Nederlandse Politie 2004.

1.1 Leeswijzer

Het jaarverslag is als volgt opgebouwd:

1. Inleiding

In de inleiding van dit jaarverslag wordt in paragraaf 1.2 de opbouw van de politieorganisatie in Nederland geschetst. Paragraaf 1.3 geeft een weergave van de samenstelling van het politiepersoneel.

2. Terrorismebestrijding

Na de aanslagen op 11 maart 2004 in Madrid is het anti-terrorismebeleid, zoals dat na 11 september 2001 is ontwikkeld, zowel in Nederland als in internationaal verband verder aangescherpt. In hoofdstuk 2 wordt daarom stilgestaan bij de ontwikkelingen op het gebied van terrorismebestrijding. Daarbij wordt gekeken wat deze ontwikkelingen voor de politie betekenen.

3. Beleidsmatig verslag

In hoofdstuk 3 worden de resultaten van de Nederlandse politie over 2004 besproken. Na de inleiding (paragraaf 3.1) wordt in paragraaf 3.2 ingegaan op de uitvoering van het Veiligheidsprogramma. In paragraaf 3.3 wordt de inhoud van het Landelijk Kader Nederlandse Politie 2003-2006 beschreven. In paragraaf 3.4 worden de resultaten over 2004 besproken. Paragraaf 3.5 geeft een beknopte

weergave van de ervaringen van de politiekorpsen met de resultaatsafspraken.

4. Organisatie en werkwijze

Zowel de ministeries van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en van Justitie als de politie willen een kwalitatieve slag maken door bepaalde zaken beter te organiseren. Hoofdstuk 4 bevat de belangrijkste resultaten van deze professionalisering van de organisatie en van het personeelsbeleid in 2004.

5. Beheer

Ook op het gebied van beheer zijn afspraken met de politiekorpsen gemaakt. Hoofdstuk 5 bevat de belangrijkste resultaten van de beheerafspraken tussen de politiekorpsen en de ministers van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en van Justitie.

6. Financieel verslag

In hoofdstuk 6 wordt ingegaan op de financiële resultaten van 2004.

Bijlagen

In de bijlagen zijn de volgende overzichten opgenomen:

- Gebruikte afkortingen
- Overzicht samenstelling 'regionale driehoek' per regionaal politiekorps

10 1.2 Opbouw van de politieorganisatie

Vanaf 1 april 1994, het moment dat de Politiewet 1993 in werking trad, bestaat de Nederlandse politie uit 25 regionale politiekorpsen en één landelijk politiekorps: het Korps landelijke politiediensten (KLPD). De regionale politiekorpsen werken in hun eigen regio. Het KLPD werkt landelijk en heeft enkele bijzondere taken, waaronder recherche-expertise, veiligheid op de weg, het water en het spoor, persoonsbeveiliging en logistieke dienstverlening. Op veel terreinen werkt het KLPD samen met de regionale politiekorpsen en in specifieke situaties ondersteunt het de korpsen of coördineert het gezamenlijke activiteiten. Daarbij kan het gaan om de inzet van materieel, technologie of gespecialiseerde professionals. Ieder regionaal politiekorps heeft een korpsbeheerder, een regionaal college, een hoofdofficier van Justitie en een korpschef. De korpsbeheerder is in de meeste gevallen de burgemeester van de grootste gemeente binnen de politieregio. De korpsbeheerder is tevens voorzitter van het regionale college. Het regionale college bestaat uit alle burgemeesters van de gemeenten binnen de politieregio en de hoofdofficier van Justitie. De hoofdofficier van Justitie geeft leiding aan het arrondissement waarbinnen het politiekorps is gelegen. De korpschef heeft de dagelijkse leiding over het politiekorps. Bij het KLPD fungeert de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties als korpsbeheerder en

Kengetallen politiepersoneel	2002	2003	2004
Gemiddelde leeftijd	40,6	40,9	41,5
Verhouding man/vrouw	70/30	69/31	69/31
Percentage allochtonen	5,7	5,9	6,2
In- en uitstroom in fte	4783/2645	3071/2582	2952/3057
Aantal aspiranten	3632	3402	4293
Fulltime/parttime	81/19	81/19	80/20
Aantal vrijwilligers	1921	1784	1737

behoort de hoofdofficier van Justitie tot het Landelijk Parket. In plaats van een regionaal college kent het KLPD de *Raad voor het KLPD*, bestaande uit verschillende aangewezen functionarissen.

Evaluatie politieorganisatie

In 2004 is een evaluatie van de huidige politieorganisatie gestart. Deze evaluatie is in het Hoofdlijnenakkoord van het tweede kabinet Balkenende aangekondigd. De kernvraag van deze evaluatie is of de huidige politieorganisatie ook in de toekomst voldoende is toegerust voor de uitvoering van haar taken. Om uitvoering te geven aan deze evaluatie is op 20 september 2004 een onafhankelijke stuurgroep geïnstalleerd. Voorzitter van deze stuurgroep is mevrouw Leemhuis-Stout. De stuurgroep heeft onder meer tot taak de sterke punten en de knelpunten van de huidige politieorganisatie in kaart te brengen en te adviseren over de mogelijkheden voor verdere

ontwikkeling van de politieorganisatie. Uiterlijk 1 juli 2005 brengt de stuurgroep rapport uit.

1.3 De samenstelling van de politieorganisatie

Hierboven staat een overzicht van enkele kengetallen over de jaren 2002, 2003 en 2004 waarmee het politiepersoneel zich kenmerkt. Meer uitgebreide informatie over het politiepersoneel is opgenomen in de Kerngegevens Nederlandse Politie.

Gemiddelde leeftijd

De gemiddelde leeftijd van het personeel bij de politie was 41,5 jaar in 2004 en stijgt gestaag. Dit is conform de landelijke ontwikkelingen die ook in andere organisaties optreden.

Verhouding man/vrouw

De verhouding man/vrouw bij de politie is met 69/31 in 2004 constant gebleven ten opzichte van 2003. Het aandeel vrouwen in administratief-technische functies is groter dan het aandeel vrouwen in executieve functies. Binnen het diversiteitbeleid van de politie wordt aandacht besteed aan onder andere het percentage vrouwen dat werkzaam is bij de politie. Daarnaast is bijvoorbeeld het percentage allochtonen binnen de politieorganisatie een aandachtspunt. In de paragrafen 4.2.2 en 5.9 wordt dieper ingegaan op de inhoud van het diversiteitbeleid.

Percentage allochtonen

Het landelijk percentage allochtonen bij de politie is licht toegenomen met 5,9% in 2003 tot 6,2% in 2004.

In- en uitstroom en aantal aspiranten

Er is in 2004 minder personeel ingestroomd en meer personeel uitgestroomd dan in de jaren daarvoor. In 2004 was de instroom 2952 en de uitstroom 3057. Dit werd ondermeer beïnvloed door de wijziging in de opleidingsduur waardoor er tijdelijk minder opgeleid personeel instroomt, maar wel personeel uitstroomt. Doordat scholieren van de Politieacademie langer in opleiding zijn dan voorheen, is het aantal aspiranten in 2004 fors toegenomen.

Full-time versus part-time

Het aantal full-timers versus part-timers is de laatste jaren nagenoeg gelijk gebleven met 80/20.

Aantal vrijwilligers

De afgelopen jaren is het aantal executieve vrijwilligers bij de korpsen in Nederland licht gedaald. In 2004 waren bij de regionale korpsen 1737 executieve vrijwilligers in dienst. Tegelijkertijd is evenwel een nieuwe categorie vrijwilligers in ontwikkeling, de zogeheten volontairs. Hier betreft het vrijwilligers die bij de korpsen een burgerfunctie gaan bekleden. Soms is daarbij tevens sprake van een beperkte opsporingsbevoegdheid. Voorbeelden zijn volontairs bij de technische recherche, verkeerscontroles, de receptie, het callcenter, evenementen en dergelijke. Ongeveer

honderd volontairs zijn op die wijze werkzaam bij de korpsen Amsterdam-Amstelland, Rotterdam-Rijnmond, Haaglanden en Midden- en West-Brabant. Andere korpsen zijn wat dit betreft in ontwikkeling. De executieve vrijwilligers en de volontairs vormen een belangrijke brugfunctie tussen de maatschappij en de politieorganisatie. In december 2004 heeft de Tweede Kamer ingestemd met de standpunten van de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties inzake het rapport Bakker. Deze standpunten hebben onder andere betrekking op het uitrusten van vrijwillige politieambtenaren met peperspray, het openstellen van alle rangen en het op centraal niveau realiseren van dezelfde ondersteuning bij de werving van vrijwillige politieambtenaren als bij het reguliere personeel.

Terrorisme- bestrijding

De moord op Theo van Gogh op 2 november 2004 heeft voor veel beroering gezorgd.

Na de aanslagen in New York en Madrid en na de gewelddadige dood van Pim Fortuyn werd opnieuw duidelijk dat onze samenleving kwetsbaar is voor aanslagen met een politiek karakter.

Om terroristische aanslagen in Nederland te voorkomen en op de langere termijn effectiever te bestrijden, is in 2004 door het kabinet een samenhangend stelsel van maatregelen en beleid ontwikkeld.

Doordat de Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst (AIVD) een steeds beter zicht heeft op in ons land verblijvende personen die op enigerlei wijze gerelateerd zijn aan (islamistisch) terrorisme wordt een toenemend beroep gedaan op de capaciteit van de politie. Hierbij gaat het onder meer om de regionale inlichtingendiensten en het KLPD voor informatievergaring over targets respectievelijk operationele inzet voor de opsporing en vervolging. Het kabinet heeft de politie na de aanslagen in Madrid extra middelen toegekend om de personele capaciteit bij enkele regionale inlichtingendiensten (die korpsen waar de personen en netwerken die gerelateerd zijn aan het islamitisch terrorisme verblijven) en diverse onderdelen bij het KLPD uit te breiden. Daarnaast heeft de politie in 2004 veel tijd moeten besteden aan het extra bewaken en beveiligen van personen en gebouwen die doelwit kunnen zijn van een aanslag. Hiertoe worden bovendien voortdurend dreigingsinschattingen gemaakt.

In toenemende mate wordt een beroep gedaan op de inzet van politiepersoneel voor persoonsbeveiliging en (persoons- en) objectbewaking. Het betreft hier vooral

personeel van de Dienst Koninklijke en Diplomatieke Beveiliging (DKDB) van het KLPD. De personele capaciteit van de DKDB bleek in 2004 niet toereikend om het toenemende aantal beveiligingsopdrachten te kunnen uitvoeren. In het kader van de bijstandsverlening hebben de Brigade Speciale Beveiligingsopdrachten (BSB) van de Koninklijke Marechaussee (KMar) en de regionale politiekorpsen een bijdrage geleverd waardoor de beveiligingsopdrachten toch konden worden uitgevoerd. Bewaken en beveiligen is een arbeidsintensieve taak waarvoor de politie zowel op centraal niveau als op decentraal niveau substantieel zal worden uitgebreid. Naast de investeringen in capaciteit, is in 2004

de informatie-uitwisseling tussen de inlichtingen- en opsporingsdiensten verbeterd. Om terroristische aanslagen te voorkomen is het van belang informatie te verzamelen over personen die door gedrag, contacten of uitlatingen aanleiding geven voor nadere aandacht. Naast het verzamelen van informatie staat het uitwisselen, combineren en analyseren van informatie, en het nauwgezet en aandachtig opvolgen van de resultaten van het inlichtingen- en opsporingswerk, centraal.

In relatief kort tijdsbestek heeft de politie belangrijke professionaliseringsslagen gemaakt op het gebied van informatie-uitwisseling. Om de samenwerking en informatie-uitwisseling tussen betrokken diensten te

optimaliseren en te operationaliseren is in de zomer van 2004 de Contraterrorisme (CT) -infobox operationeel geworden. Bij dit initiatief zijn het KLPD, de AIVD, de Militaire Inlichtingen Dienst (MID), de Immigratie- en Naturalisatie Dienst (IND) en het Openbaar Ministerie (OM) betrokken. De CT-infobox is een informatieknooppunt en analyse-eenheid waarin verschillende informatie-bestanden met elkaar worden gecombineerd, waarna de informatie aan een multidisciplinaire beoordeling wordt onderworpen. Mede als gevolg van de gesignaleerde maatschappelijke onrust in de periode direct volgend op de moord op Theo van Gogh, is het al eerder toegepaste proces van landelijke informatie coördinatie opgestart. De informatie-inwinning en -veredeling door de (regionale en nationale) informatieknooppunten zijn sindsdien substantieel toegenomen.

De beleidsintensiveringen op het terrein van de terrorismebestrijding zijn van invloed geweest op het functioneren en de inzet van de politie. Binnen de politieorganisaties zijn veel organisatieonderdelen betrokken bij terrorismebestrijding. Terrorisme moet worden bestreden in combinatie met aangrenzende fenomenen als radicalisering en rekrutering. Om effectieve interventies te kunnen doen moeten in een vroegtijdig stadium signalen worden onderkend. Fenomeenbeschrijvingen of dreigingsanalyses van de AIVD kunnen behulpzaam zijn bij

het duiden, onderkennen of tegengaan van veiligheidsproblemen door de politie.

De regionale inlichtingendiensten (als vooruitgeschoven post van de AIVD) zijn belast met de taak om gericht op zoek te gaan naar informatie en tendensen die kunnen wijzen op een mogelijke verstoring van de democratische rechtsorde. De meerwaarde voor de AIVD zit vooral in de oog- en oorfunctie van de politiekorpsen in de regionale en lokale gemeenschappen.

Om toegang te krijgen tot de 'haarvaten van de samenleving' bouwt de politie contacten op met bewoners, maar ook met medewerkers van scholen, moskeeën en jeugdwerkers in een wijk. Op wijkniveau kunnen radicaliseringstendensen, radicale kernen en mogelijke (ondersteunende activiteiten ten behoeve van) islamistisch terroristische activiteiten op deze manier zo vroegtijdig mogelijk worden onderkend. Het sturen op het vergaren van informatie door middel van briefing en debriefing (de Informatiegestuurde Politie, zie paragraaf 5.2) en het onderhouden van contacten met bijvoorbeeld de moslimgemeenschap, betekent dat er in 2004 sprake is geweest van een herprioritering binnen de politie. Om de politie in de toekomst beter te kunnen faciliteren, worden onder meer de regionale inlichtingen- diensten en informatieprocessen uitgebreid.

Om te komen tot een doeltreffender aanpak en opzet van de werkwijze en organisatie bij de bestrijding en het voorkomen van terroristische aanslagen is in het voorjaar van 2004 besloten dat de werkzaamheden op het gebied van terrorismebestrijding bij de departementen van Justitie en Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties worden samen-gebracht binnen één organisatorische eenheid onder leiding van de Nationaal Coördinator Terrorisme-bestrijding (NCTb). Met ingang van 1 januari 2005 is de NCTb verantwoordelijk voor de voorbereiding van het algemene beleid op het gebied van terrorismebestrijding onder de verantwoordelijkheid van de decoördinerend minister voor terrorismebestrijding - de minister van Justitie - en de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

Beleidsmatig verslag

Het Veiligheidsprogramma (VP) 'Naar een Veiliger Samenleving 2002-2006' heeft als doelstelling om de criminaliteit en de overlast in de publieke ruimte stevig (20-25%) te verminderen. Het Veiligheidsprogramma is door het kabinet-Balkende I tot stand gebracht en door het kabinet-Balkenende II overgenomen. Een doelstelling is ook dat de burger zich minder onveilig voelt. Deze situatie moet in de periode 2008-2010 worden bereikt; in 50 meetwijken echter al in 2006, zodat het kabinet op de resultaten van zijn veiligheidsbeleid kan worden afgerekend. De politiebijdrage aan deze doelstellingen is vastgelegd in het Landelijk Kader Nederlandse Politie 2003-2006 (LKNP) en in de regionale convenanten. Ook met partners in de keten zijn (in samenhang) prestatieafspraken gemaakt.

3.1 Inleiding

In dit hoofdstuk worden de resultaten van de Nederlandse politie over 2004 besproken aan de hand van de afspraken in het Landelijk Kader Nederlandse Politie 2003-2006. Daartoe wordt in paragraaf 3.2 eerst verder ingegaan op de uitvoering van het Veiligheidsprogramma in 2004. In paragraaf 3.3 wordt toegelicht op welke manier de prestatieafspraken met de politie tot stand zijn gekomen. In paragraaf 3.4 worden de resultaten over 2004 besproken. In paragraaf 3.5 ten slotte worden de ervaringen van de politiekorpsen met de prestatieafspraken weergegeven.

3.2 De uitvoering van het Veiligheidsprogramma in 2004

Eind 2004 was het Veiligheidsprogramma twee jaar op weg. In vergelijking met 2002 (start van het VP) worden nu minder Nederlanders slachtoffer van criminaliteit en voelen Nederlanders zich minder vaak onveilig. Om deze positieve ontwikkeling ook in de komende jaren te continueren zijn in 2004 de nodige initiatieven ondernomen.

Zo zijn in het kader van een tussentijdse evaluatie in het voorjaar van 2004 groepen veiligheidsexperts geraadpleegd over de vraag of het Veiligheids-

programma op de goede weg is en of er verdere verbeteringen in de bestrijding van criminaliteit en overlast nodig en mogelijk zijn. Beide vragen werden bevestigend beantwoord.

Uit de expertraadpleging bleek dat de samenwerking tussen de veiligheidspartners op lokaal niveau nog verbeterd kan worden. De gemeente zou haar regierol daarbij krachtiger moeten oppakken. Volgens de experts moet de veiligheidsaanpak ook worden verbreed: de keten is nog teveel een aangelegenheid van politie en justitie. Ook andere organisaties kunnen en moeten een grotere rol vervullen bij de aanpak van onveiligheid volgens de experts: bijvoorbeeld (geestelijke) zorginstellingen, jeugdzorg, scholen,

gemeenten en woningbouwcorporaties. Dit sluit aan bij de discussie over de kerntaken van de politie (zie paragraaf 4.1.3). Om tot een integrale veiligheidsketen te komen moeten verder de verschillende ketens met elkaar worden verbonden en moet de vrijblijvendheid van de samenwerking worden aangepakt.

Als het gaat om de rol van gemeenten bij het vergroten van de veiligheid geven de 30 grootste gemeenten van Nederland (de G-30) een goed voorbeeld. Zij hebben in 2004 Meerjaren Ontwikkelingsprogramma's (MOPs) opgesteld. Deze MOPs bevatten onder meer veiligheidsdoelstellingen over veelplegers, overlastgevendenden, huiselijk geweld en criminaliteit in risicogebieden ('hot spots'). Deze

Ruud Bik

*korpachef Zuid-Holland-Zuid en
portefeuillehouder Tegenhouden*

'Misdrijven oplossen en daders oppakken is een kerntaak van de politie. Tegenhouden is slim omgaan met nieuwe technieken en strategieën om misdrijven te voorkomen. Misdaad laat zich tegenhouden als daar goed over nagedacht wordt. De politie ziet veel mogelijkheden om met deze strategie Nederland veiliger te maken.'

doelstellingen moeten in 2009 zijn behaald (meting 2010). De te behalen doelstellingen zijn vastgelegd in een convenant, dat in maart 2005 is ondertekend door de betreffende steden en namens het kabinet door de minister voor Bestuurlijke Vernieuwing en Koninkrijksrelaties.

De uitkomsten van de expertraadplegingen, gevoegd bij informatie afkomstig uit diverse veiligheidsmonitoren en het in juli 2004 verschenen Nationaal dreigingsbeeld zware en georganiseerde criminaliteit, waren voor de ministers van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en van Justitie voldoende reden om een aantal aanvullende maatregelen te nemen. Naast de hierboven beschreven aandachtspunten, zijn daarom in de zogenaamde 'Midterm review' van het Veiligheidsprogramma (november 2004) enkele nieuwe accenten in dit programma aangebracht, te weten de aanpak van geweld, het concept tegenhouden, zware- en georganiseerde criminaliteit en grensoverschrijdende samenwerking.

Aanpak van geweld

Uit monitorinformatie bleek dat, terwijl de meeste vormen van criminaliteit afnamen, het aantal geweldsdelicten nog (zij het licht) toeneemt. Daarom wordt de aanpak van geweld geïntensiveerd, zowel preventief als repressief. Dit betekent dat niet alleen geweldpleging, maar ook de risicofactoren voor het gebruik van geweld worden bestreden. Daarnaast streeft het

kabinet naar een verbetering van de aanpak van huiselijk geweld.

Tegenhouden

Tegenhouden biedt perspectief op een efficiëntere en effectievere aanpak van criminaliteit. Met het instrument tegenhouden worden drempels opgeworpen ter voorkoming van criminaliteit.

Tegenhouden is onder te verdelen in drie elementen:

- het signaleren en adviseren van te nemen maatregelen om criminaliteit effectief te bestrijden door de politie en deze door te spelen naar de betrokken partijen;
- het tegengaan van criminaliteit zoals diefstal van mobiele telefoons of van fietsen door de buit onaantrekkelijk te maken;
- het daadwerkelijk voorkomen van misdrijven die gepland zijn of waarbij al een begin van uitvoering bestaat.

Deze werkwijze gaat niet ten koste van het opsporen van criminelen, maar is aanvullend op de opsporings-taak: de politie beziet tijdens opsporingsonderzoek hoe criminele processen verlopen en op welke wijze en door welke instantie drempels opgeworpen kunnen worden om de criminele activiteiten onmogelijk te maken. Vaak zal de politie juist andere organisaties adviseren om op te treden. Het is de (regie)taak van het bestuur om de betrokken partners op het belang van hun bijdrage te wijzen. Op lokaal niveau is dit de taak van de gemeente.

Aanpak van zware of georganiseerde criminaliteit

Georganiseerde misdaad wordt meestal gezien als een criminaliteitsvorm waar burgers en bedrijven geen directe negatieve gevolgen van ondervinden. Het tegendeel is echter waar: georganiseerde criminaliteit is niet slachtofferloos of onzichtbaar. Ramkraken en andere overvallen, ICT-piraterij, het gebruik van geweld bij autodiefstallen door professionele groepen, liquidaties en het vaak brutale en openbare geweldsgebruik door criminele samenwerkingsverbanden, verdovende middenhandel en mensenhandel zijn verschijningsvormen die hun uitwerking hebben op de veiligheid en veiligheidsgevoelens van burgers, werknemers, winkeliers en bedrijven in Nederland. Naar aanleiding van de uitkomsten van het Nationaal dreigingsbeeld zware of georganiseerde criminaliteit (NDB) van het KLPD, acht het kabinet herijking van de aanpak van georganiseerde criminaliteit wenselijk.

Grensoverschrijdende samenwerking

De grensgemeenten ervaren in toenemende mate grensoverschrijdende overlast en criminaliteit, vaak gerelateerd aan drugstoerisme. Om hiertegen op te treden krijgt de samenwerking met de omliggende landen een nieuwe impuls. In hoofdstuk 3 wordt meer aandacht besteed aan de verschillende vormen van internationale samenwerking die reeds, en vaak zelfs veelvuldig, plaats vinden.

3.3 Landelijk Kader Nederlandse Politie 2003-2006

De politiebijdrage aan de doelstellingen uit het Veiligheidsprogramma is vastgelegd in het Landelijke Kader Nederlandse Politie 2003-2006 en in de regionale convenanten. Op 15 februari 2003 hebben de ministers van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en van Justitie, de korpsbeheerders en de voorzitter van het College van Bestuur van de Politie-academie, het Landelijk Kader Nederlandse Politie 2003-2006 ondertekend. In het Landelijk Kader zijn tien resultaatafspraken en zeven beheerafspraken opgenomen. Over de resultaatafspraken zijn in individuele regionaleconvenanten met alle politiekorpsen concrete afspraken gemaakt over de te realiseren prestaties in 2006. Daarnaast zijn op het gebied van beheer afspraken met de individuele korpsen gemaakt. Als in 2006 de afspraken uit alle regionale convenanten gerealiseerd zijn, worden daarmee ook alle afspraken uit het Landelijk Kader gerealiseerd.

De afspraken over de prestaties in de regionale convenanten politie zijn gekoppeld aan de prestatie-bekostiging. Met de korpsen is afgesproken dat de prestatiebekostiging in 2007 wordt uitgekeerd als de afgesproken prestaties zijn gerealiseerd. Voor de tussenliggende jaren is een groeipad afgesproken. Dit wil zeggen dat korpsen worden beloond als jaarlijks wordt 'gegroeid' naar de afspraken in 2006.

Deze beloning komt bovenop de reguliere financiële middelen van de politie.

3.4 Resultaten in 2004

In deze paragraaf worden de prestaties van de politie besproken aan de hand van de resultaatsafspraken die zijn gemaakt tussen de politie en de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en van Justitie. De resultaatsafspraken betreffen drie hoofd-categorieën: intensivering van de opsporing, intensivering van toezicht en handhaving en verbetering van de doelmatigheid.

Hieronder volgt een schematisch overzicht van de doelstellingen uit het veiligheidsprogramma, de resultaatsafspraken met de politie die daaruit voort zijn gekomen en de prestatie-indicatoren waarmee de resultaten gemeten worden.

Hoofddoelstelling Veiligheidsprogramma	Resultaatsafspraken	Prestatie-indicator
<p><i>Intensivering opsporing:</i> Versterking van de algemene criminaliteitsbestrijding met daarbij als beleidsprioriteit de aanpak van (jeugdige) veelplegers en harde-kern jongeren</p>	<p><i>Stijging aantal zaken</i> Korpsen dragen er gezamenlijk zorg voor dat het aantal aan het OM ter afdoening gedane zaken met een bekende dader toeneemt zodat het aantal verdachten over het jaar 2006 ten opzichte van 2002 is gestegen met 40.000</p>	<p>Aantal door de politie aan het OM aangeleverde verdachten <i>(Bron: Compas)</i></p>
	<p><i>Korte doorlooptijden</i> Ieder korps stelt jaarlijks een overzicht van jeugdige veelplegers op. Wat betreft de doorlooptijden voor jeugdige criminelen geldt dat 80% van de processen-verbaal van de door jeugd gepleegde misdrijven binnen 30 dagen na het eerste verhoor aan het OM wordt aangeboden</p>	<p>Geen afspraak gemaakt over jeugdige veelplegers, maar voor jeugd algemeen: percentage processen-verbaal aan jeugd, dat na het eerste verhoor van de verdachte binnen 30 dagen is verzonden naar het OM <i>(Bron: Compas)</i></p>
	<p><i>Adequate en tijdige reactie rechtshulpverzoeken</i> Korpsen dragen er zorg voor dat het percentage uitgegeven rechtshulpverzoeken dat tijdig is afgehandeld ultimo 2006 is gestegen. De streefwaarde moet nog worden vastgesteld</p>	<p>Afspraak wordt nog uitgewerkt</p>
	<p><i>Intensivering vreemdelingtoezicht</i> Korpsen dragen zorg voor intensivering van het operationeel vreemdelingtoezicht. Monitoring vindt plaats aan de hand van het aantal staandhoudingen en, mede in het verlengde hiervan, van het aantal (criminele) illegale vreemdelingen dat in bewaring wordt gesteld, waarbij de uitkomsten worden gezien in relatie tot de rest van de keten</p>	<p>Afspraak is herzien; monitoring vindt plaats aan de hand van aantallen eerste- en tweede lijnsidentiteits en nationaliteitsonderzoeken; streefwaarden voor de korpsen worden in 2005 vastgesteld</p>
<p><i>Intensivering van het toezicht en de handhaving</i></p>	<p><i>Vergroten bereikbaarheid en beschikbaarheid</i> Met korpsen worden afspraken gemaakt over de in 2006 minimaal te bereiken score betreffende de telefonische bereikbaarheid van het Landelijk Telefoonnummer (LTP), over de kwaliteit van de dienst-</p>	<p>Daadwerkelijke bereikbaarheid van het LTP en de gemeten kwaliteit van de dienstverlening: de Telan-meting <i>(Bron: Telan)</i></p>

Hoofddoelstelling Veiligheidsprogramma	Resultaatsafspraken	Prestatie-indicator
<p><i>vervolg</i> <i>Intensivering van het toezicht en de handhaving</i></p>	<p>verlening en over de telefonische bereikbaarheid via het alarmnummer 1-1-2 alsmede over een te bereiken substantiële verbetering van de schaalscore 'beschikbaarheid' uit de Politiemonitor Bevolking (PMB)</p>	<p>Bereikbaarheid 1-1-2: gegevens gebaseerd op beltijdrapporten <i>(Bron: ISC)</i></p> <p>De schaalscore 'beschikbaarheid' <i>(Bron: Politie Monitor Bevolking)</i></p>
	<p><i>Verbetering tevredenheid</i></p> <p>Afspraak met korpsen over een in 2006 te bereiken substantiële verbetering van het percentage van de bevolking dat zegt (zeer) tevreden te zijn over het laatste politiecontact</p>	<p>Het percentage respondenten dat tevreden of zeer tevreden is over het politieoptreden bij het laatste contact met de politie <i>(Bron: Politie Monitor Bevolking)</i></p>
	<p><i>Verhogen aantal staandehoudingen</i></p> <p>Korpsen zorgen er voor dat het aantal uit staande houdingen voortkomende boetes en transacties over het jaar 2006 is toegenomen met 180.000 ten opzichte van het jaar 2002</p>	<p>Het aantal uit staande houdingen voortgekomen boetes en transacties <i>(Bron: CJIB)</i></p>
<p><i>Verbetering van de doelmatigheid</i></p>	<p><i>Verminderen ziekteverzuim</i></p> <p>Korpsen zorgen er gezamenlijk voor dat het ziekteverzuimpercentage over het jaar 2006 maximaal 8% bedraagt</p>	<p>Ziekteverzuimpercentage <i>(Bron: PolBIS)</i></p>
	<p><i>Vergroten doelmatigheid</i></p> <p>Korpsen komen tot een doelmatigheidsverbetering van minimaal 5% van de feitelijke sterkte per 31 december 2002 ten behoeve van het primaire proces. Ieder korps stelt daartoe een plan van aanpak op</p>	<p>De aanwezigheid van een vastgesteld plan voor doelmatigheidsverbetering</p>
	<p><i>Sterkteontwikkeling</i></p> <p>De korpsen (inclusief het KLPD) dragen in samenwerking met het LSOP zorg voor een uitbreiding van de personele sterkte van de Nederlandse politie met minimaal 4.000 full-time equivalent (fte)</p>	<p>Aantal fte's inclusief en exclusief de functionele inzetbaarheid van aspiranten <i>(Bron: PolBIS)</i></p>

'Aanpak van overlastgevende groepen'

22 Onder andere de regiokorpsen Limburg-Noord en Brabant-Zuid-Oost zijn bezig met het ontwikkelen van een aanpak van overlastgevende groepen. In Limburg-Noord is een 'criminaliteitsbeeldanalyse jeugd' gemaakt die de problemen met betrekking tot crimineel gedrag van jongeren beschrijft. Dit beeld helpt politie en andere betrokken partijen om de problemen beter in kaart te brengen en ook de achtergronden te achterhalen. Dit helpt om de beelden van betrokken partijen dichter bijeen te brengen en de aanpak gericht te maken. Het regiokorps Brabant-Zuid-Oost heeft een brede analyse van de jeugd gemaakt, waarbij in de diepte de achtergronden van individuele (criminele) jeugdigen en (criminele) jeugdgroepen in beeld zijn gebracht. Door gebruik te maken van diverse software kan het korps visueel weergeven waar hanggroepjongeren samenkomen, wat de mobiliteit van individuele leden van de groep is, hoe de (criminele) samenstelling van de groep eruit ziet en welke incidenten zijn geregistreerd op en rond de hanggroeplocaties. De resultaten van deze analyse zijn toepasbaar in de jeugdketen voor strategische beeldvorming, voor de tactische aanpak van een groep en voor een eerste selectie van aan te pakken jeugdigen op operationeel niveau.

Best practice

3.4.1 Resultaatsafspraken Intensivering opsporing

In het Landelijk Kader zijn vier resultaatsafspraken gemaakt over de intensivering van de opsporing door de politie. De intensivering dient in elk geval tot uitdrukking te komen in het aantal aan het OM aangeboden verdachten. De eerste afspraak richt zich dan ook op het aantal verdachten dat de politie aanlevert bij het OM.

Binnen de criminaliteitsbestrijding wordt prioriteit gegeven aan de aanpak van veelplegers en harde-kern jongeren. De Nederlandse samenleving ondervindt relatief veel overlast van deze kleine groep stelselmatige daders. Zij zijn als groep verantwoordelijk voor een meer dan evenredig aandeel in de criminaliteit. In het Veiligheidsprogramma wordt ervan uitgegaan dat een gerichte aanpak van deze groep ervoor zorgt dat de totale criminaliteit aanmerkelijk daalt. De belangrijkste doelen van het veelplegerbeleid van het kabinet zijn: het voorkomen dat jongeren uitgroeien tot veelplegers, het via effectieve sancties stoppen van het veelplegen door jeugdigen en een langere vrijheidsbeneming van meerderjarige veelplegers. De tweede afspraak is gericht op deze specifieke doelgroep, namelijk de veelplegers en de harde-kern jongeren.

De verbetering van de opsporing strekt zich ook uit tot het ondersteunen van de opsporing in het buitenland door een adequate en tijdige reactie op rechtshulp-

verzoeken en de opsporing van (criminele) illegale vreemdelingen. Binnen het Landelijk Kader zijn daarom ook twee afspraken opgenomen over de afhandeling van rechtshulpverzoeken en de intensivering van het vreemdelingtoezicht.

Hieronder worden de resultaten voor de afspraken op het terrein van de opsporing over 2004 besproken.

Aantal aan het OM aangeleverde verdachten

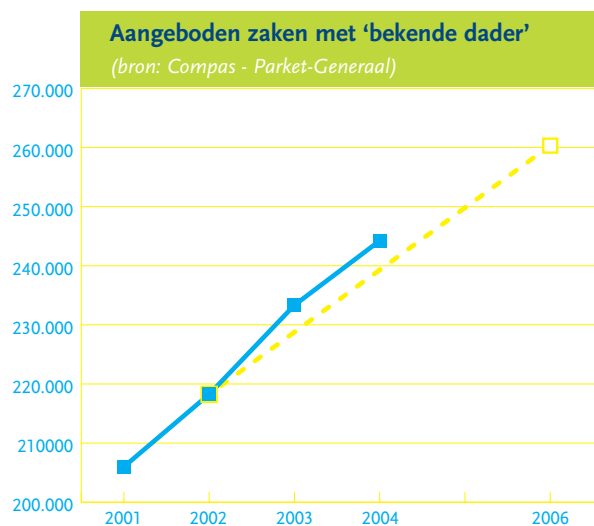
Het Landelijk Kader Nederlandse Politie 2003-2006 bevat als resultaatsafspraken over aangeboden zaken met een 'bekende dader':

De korpsen dragen er gezamenlijk zorg voor dat het aantal aan het Openbaar Ministerie (OM) ter afdoening aangeboden zaken 'met een bekende dader' toeneemt zodat het aantal verdachten waarvan een proces-verbaal wordt aangeboden aan het OM ('rechtbankzaken') over het jaar 2006 is gestegen met 40.000 ten opzichte van het aantal in 2002.

In 2002 werden door de regionale politiekorpsen en het KLPD 218.463 verdachten aangeleverd aan het OM. In 2006 dient dit dus op basis van de resultaatsafspraken minimaal 258.463 te zijn.

In 2004 hebben de regionale politiekorpsen en het KLPD in totaal 244.233 verdachten aan het OM aangeleverd. De stijging ten opzichte van 2002

bedraagt ongeveer 26.000 verdachten. De politiekorpsen liggen daarmee goed op schema voor het einddoel van deze resultaatafspraken.

Categorieën aangeboden zaken / zaakswaarte

De stijging van het aantal zaken met een 'bekende dader' dat wordt aangeboden aan het OM beperkt zich niet tot specifieke vormen van misdaad, maar is te zien bij allerlei delictsvormen. Opvallend is de stijging van misdrijven bij het OM op het terrein van geweld tegen personen, deze is in 2004 ten opzichte van 2003 met 12% gestegen.

Een veel gehoorde vraag is of de politie zich, om de prestatieafspraken te kunnen halen, niet vooral gaat richten op de relatief eenvoudig op te lossen zaken. Daarbij valt bijvoorbeeld te denken aan bepaalde verkeersovertredingen. In de praktijk blijkt echter dat de zwaarte van de aangeleverde zaken door de politie aan het OM sinds de invoering van de prestatieafspraken, niet is gedaald. Deze veronderstelling is dus niet juist. De zaakswaarte is ten opzichte van 2002 licht toegenomen van 58 in 2002 naar 61 in 2004 (gemeten in het aantal celdagequivalenten).

(Jeugdige) veelplegers en/of harde-kernjongeren

Het Landelijk Kader Nederlandse Politie 2003-2006 bevat als resultaatafspraken ten aanzien van (jeugdige) veelplegers en/of harde-kernjongeren: Ieder korps stelt jaarlijks een overzicht op van (jeugdige) veelplegers en/of harde-kernjongeren. Met de ketenpartners worden op basis hiervan afspraken gemaakt welk deel van de op dit overzicht voorkomende (jeugdige) veelplegers en/of harde-kernjongeren jaarlijks kan worden aangepakt. Wat betreft de doorlooptijden van door deze (jeugdige) veelplegers en harde-kernjongeren gepleegde misdrijven, geldt -in het perspectief van de doorlooptijden in de andere onderdelen van de keten- als uitgangspunt dat 80% van de processen-verbaal daarvan, binnen 30 dagen na het eerste verhoor van de verdachte door de politie aan het OM wordt aangeboden.

J.P.H. Donner

minister van Justitie

'Met de politie zijn geen nadere afspraken gemaakt over de zwaarte van de zaken die zij aan het Openbaar Ministerie moeten aanleveren. Analyse door het Parket-Generaal laat zien dat de gemiddelde zaakswaarte sinds 2002 nagenoeg gelijk is gebleven. Hieruit blijkt dat de korpsen de afspraken professioneel invulling geven, en niet 'wegvluchten' in lichte en eenvoudige zaken.'

24 De politie heeft in 2004, in samenwerking met onder andere de ministeries van Binnenlandse Zaken, Justitie, Volksgezondheid Welzijn en Sport en het OM, verschillende initiatieven genomen om te komen tot een landelijk eenduidige aanpak van veelplegers. Hiertoe is ondermeer gewerkt aan de totstandkoming van een modelpersoonsdossier. Tevens is gestart met de ontwikkeling van een monitor die de aanpak van veelplegers in beeld moet krijgen.

De politiekorpsen hebben de persoonsgerichte aanpak van veelplegers inmiddels actief ter hand genomen. In alle politieregio's zijn lijsten beschikbaar van (jeugdige) veelplegers en/of harde-kernjongeren. Enkele korpsen die volgens de landelijke definitie voor veelplegers geen of bijna geen veelplegers in hun regio hebben, zijn toch persoonsgericht gaan werken. Personen die extra aandacht van de politie vragen, worden aan de lijst toegevoegd. Hierbij gaat het bijvoorbeeld om jongeren die dreigen af te glijden naar een omvangrijke criminele carrière. Vervolgens zijn aan de hand van de lijst afspraken tussen ketenpartners gemaakt over de wijze waarop die personen zullen worden aangepakt.

De doorlooptijden van door de (jeugdige) veelplegers en harde-kernjongeren gepleegde misdrijven worden op landelijk niveau niet apart gemonitord. Door het project 'Verkorting doorlooptijd in de jeugdstrafrecht-keten' zijn wel gegevens beschikbaar voor de gehele

groep jeugdigen. Over het gehele jaar 2004 werd 66,6% van de misdrijven door jeugdigen binnen 30 dagen na het eerste verhoor aan het OM aangeboden. De zogehete 'Kalsbeek-norm', een door het ministerie van Justitie gehanteerde norm, waarbij 80% van de zaken van misdrijven door jeugdigen binnen 30 dagen aan het OM moet worden aangeboden, werd daarmee in 2004 landelijk nog niet gehaald.

Uit een meting die kort na afloop van 2004 werd gepresenteerd, blijkt dat eind 2004 landelijk in ruim 70% van de gevallen aan de gestelde norm werd voldaan. Ter vergelijking: in 2003 lukte dit in ongeveer 60% van de gevallen. De verbetering in de doorlooptijden voor jeugdige verdachten zet zich daarmee dus voort.

Rechtshulpverzoeken

Het Landelijk Kader Nederlandse Politie 2003-2006 bevat als resultaatafspraken over rechtshulpverzoeken:

De korpsen dragen er zorg voor dat het percentage aan de korpsen ter afhandeling uitgegeven rechtshulpverzoeken dat tijdig is afgehandeld volgens de normen voor de wijze van afdoening en de afdoeningstermijnen, ultimo 2006 is gestegen. De te bereiken waarde in 2006 zal in de loop van 2003 door de partijen worden vastgesteld.

Aan de hand van ervaringsgegevens heeft het College van procureurs-generaal in 2004 voor iedere

categorie rechtshulpverzoeken een voorlopige afdoeningsnorm opgesteld. Met deze voorlopige normen van het OM wordt richting gegeven aan de prestaties die van de politie en het OM gezamenlijk worden verwacht.

Vreemdelingentoezicht

Het Landelijk Kader Nederlandse Politie 2003-2006 bevat als resultaatafspraken over vreemdelingentoezicht:

De korpsen dragen gezamenlijk zorg voor een intensivering van het operationeel vreemdelingentoezicht. Er vindt monitoring plaats van deze intensivering aan de hand van het aantal staandehoudingen (op grond van artikel 50, lid 1, van de Vreemdelingenwet 2000) en, mede in het verlengde hiervan, van het aantal (criminele) illegale vreemdelingen dat in bewaring wordt gesteld, waarbij de uitkomsten worden gezien in relatie tot de rest van de keten.

In 2004 zijn de aantallen eerste- en tweede lijns-identiteit- en nationaliteitsonderzoeken benoemd als indicatoren voor deze resultaatafspraken. Deze indicatoren liggen dicht bij de kerntaak van de vreemdelingenpolitie aan dan de indicatoren staandehoudingen en in bewaringstellingen zoals dat eerder in de afspraak is vast gelegd. Omdat er onvoldoende historische gegevens over de benoemde indicatoren

beschikbaar waren, heeft een onderzoeksbureau in de tweede helft van 2004 de basiswaarden in kaart gebracht. Bij het formuleren van de streefwaarden kon nog geen rekening worden gehouden met de extra inzet van politie als gevolg van de eerder genoemde taakoverdracht aan de IND enerzijds en de gemeenten anderzijds. Daarom zullen in 2005 de streefwaarden in overleg met betrokken partijen worden voorzien van een nieuwe ambitie voor 2006.

Voorts zijn in april 2004 de frontofficetaken van de politie overgedragen aan de gemeenten nadat in 2003 de backofficetaken gefaseerd zijn overgedragen aan de IND. Deze overdracht van administratieve toelatingstaken door de politie heeft geleid tot een reorganisatieproces in de politieregio's dat in mei 2004 is afgerond. De vrijgekomen capaciteit bij de politie wordt ingezet op een versterking van het politieel toezicht op (criminele) illegale vreemdelingen, vertrek en terugkeer van vreemdelingen alsmede migratiecriminaliteit (mensenhandel en mensensmokkel).

3.4.2 Resultaatsafspraken Intensivering toezicht en handhaving

De kern van de in het Veiligheidsprogramma beschreven ambitie betreffende toezicht en handhaving is het herwinnen van het gezag in het publieke domein door intensiever toezicht, intensievere handhaving en een duidelijke normstelling. De achter-

liggende doelstelling is een verbetering van zowel de objectieve veiligheid als het (subjectieve) veiligheidsgevoel van de burger.

In het kader van het vergroten van de objectieve veiligheid is in het Landelijk Kader vastgelegd dat de politie bestaande regels in de openbare ruimte consequenter moet gaan handhaven en burgers vaker moet aanspreken als deze regels worden overtreden. Als indicator voor deze prestatieafpraak is gekozen voor het aantal 'uit staandehoudingen voortkomende boetes en transacties'.

In het kader van de subjectieve veiligheid wordt in het Veiligheidsprogramma gesproken over de stijging van de zichtbaarheid, de bereikbaarheid en de publieksgerichtheid van de politie. Deze aspecten zijn vastgelegd in een drietal resultaatsafspraken. Het gaat hier om resultaatsafspraken over de telefonische bereikbaarheid, beschikbaarheid van de politie en tevredenheid over de politie.

Telefonische bereikbaarheid

Het Landelijk Kader Nederlandse Politie 2003-2006 bevat als resultaatafspraak over telefonische bereikbaarheid:

Met ieder afzonderlijk korps worden in het regionale convenant afspraken gemaakt over de in 2006 minimaal te bereiken score betreffende telefonische bereikbaarheid via het Landelijk Telefoonnummer Politie (LTP), over de kwaliteit van de dienstverlening

Erik Akerboom

*korpschef Brabant-Noord en
portefeuillehouder Vreemdelingenzorg*

'De succesvolle afronding van de overheveling van de administratie taken van de Vreemdelingenpolitie naar de Immigratie- en Naturalisatie Dienst (IND) in 2004, zal leiden tot een versterking van het toezicht door de politie. Daarmee richt de politie zich op haar kerntaak als het gaat om de vreemdelingenzorg'.

Leon Kuijs

*korpachef Brabant-Zuid-Oost en
portefeuillehouder Dienstverlening*

'De politie in Nederland heeft zeer goed
gewaardeerde callcentra. De service-
verlening aan het publiek is daarmee
aanzienlijk vergroot. 0900-8844 heeft
een voorbeeldfunctie voor veel instanties
en bedrijven.

*in verband met de LTP en over de telefonische bereik-
baarheid via het alarmnummer 1-1-2, (...)*

Bij de resultaten voor deze afspraak wordt gekeken naar drie aspecten:

- de daadwerkelijke bereikbaarheid van het LTP;
- de kwaliteit van dienstverlening van het LTP;
- de daadwerkelijke bereikbaarheid van het alarmnummer 1-1-2.

Hieronder wordt ingegaan op de resultaten van deze drie aspecten.

De daadwerkelijke bereikbaarheid 0900-8844

De daadwerkelijke bereikbaarheid betreft de snelheid waarmee de medewerker van het LTP-servicecentrum de telefonische oproep van de burger beantwoordt.

Hiervoor worden de volgende normen gehanteerd:

- 80 % van de oproepen wordt binnen 20 seconden aangenomen;
- 90 % van de oproepen wordt binnen 30 seconden aangenomen;
- 95 % van de oproepen wordt binnen 45 seconden aangenomen.

Het gaat hierbij om een gestaffelde norm. Dat wil zeggen dat 80% van de telefoontjes moet binnen 20 seconden zijn aangenomen. Lukt dat niet dan wordt opgeschaald naar de norm van 90% binnen

30 seconden en lukt dat niet dan wordt opgeschaald naar de norm 95% binnen 45 seconden.

De daadwerkelijke bereikbaarheid wordt jaarlijks onderzocht met behulp van de zogeheten Telan-meting. De laatste meting heeft in november 2004 plaatsgevonden.

De meting laat zien dat het landelijk beeld nagenoeg hetzelfde is gebleven. Het landelijk beeld is dat 72% van de oproepen binnen 20 seconden wordt beantwoord, 79% binnen 30 seconden en 84% binnen 45 seconden. In 2004 haalden negen van de 26 korpsen de norm van 80% van de oproepen die binnen de 20 seconden worden beantwoord. Tijdens de nulmeting waren dat er nog zeven. Zes korpsen haalden de norm in 2004 niet, maar zitten dicht tegen deze norm aan. Tijdens de nulmeting waren dat er vier. Door elf korpsen is de norm in 2004 niet gehaald. Deze korpsen scoren onder de 75%. Ten opzichte van vorig jaar hebben meer korpsen de norm gehaald en zitten meer korpsen tegen de norm aan. Tegelijkertijd heeft een aantal korpsen een sterke daling doorgemaakt.

De kwaliteit van dienstverlening van het LTP

Om te komen tot een concretisering van de indicator kwaliteit dienstverlening LTP is in 2004 door het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties in overleg met het Nederlands Politie Instituut (NPI) een opdracht verstrekt om een onderzoek uit te voeren naar de kwaliteit van de dienstverlening van het

Landelijk Telefoonnummer Politie. Dit is ook gemeld aan de Tweede Kamer. De gekozen onderzoeksmethodes bleken in de praktijk echter niet werkzaam. Gelet op het bovenstaande en gezien het belang om toch zo snel mogelijk duidelijkheid te verschaffen over deze afspraak is in overleg met het NPI gezocht naar een alternatieve onderzoeksmethode. Besloten is gebruik te maken van het Telan-onderzoek. In dit onderzoek wordt naast het meten van de daadwerkelijke bereikbaarheid van het LTP ook aandacht besteed aan kwalitatieve aspecten van de telefonische afhandeling. Dit wordt gedaan door zogenaamde 'mysterycalls', wat betekent dat onderzoekers de politie bellen en op basis van het gesprek bepaalde kwalitatieve aspecten scoren.

De Telan-meting 2004 gaat als nulmeting voor de kwaliteit van dienstverlening van het LTP gelden. Met de gegevens uit dit onderzoek kunnen de nulwaardes en de streefwaarde worden bepaald. Besluitvorming hierover vindt zo snel mogelijk plaats.

De daadwerkelijke bereikbaarheid alarmnummer 1-1-2

De bereikbaarheid van het alarmnummer 112 betreft de snelheid waarmee 1-1-2 oproepen worden beantwoord door een medewerker van de alarmcentrale 1-1-2. De streefwaardes zijn:

- 80% van de 1-1-2 oproepen uit het vaste telefoniewerk wordt binnen 15 seconden beantwoord door

een medewerker van de alarmcentrale 1-1-2;

- 80% van de 1-1-2 oproepen uit de mobiele telefonieoproepen wordt binnen 30 seconden beantwoord door een medewerker van de alarmcentrale 1-1-2.

Alle korpsen hebben in principe net als vorig jaar de streefwaarde van '80% binnen 15 seconden' ruim gehaald. 24 korpsen hebben een score hoger dan 96%. Ook het KLPD heeft in principe met een score van 99,07% ruim voldaan aan de norm. De cijfers die bekend zijn, zijn voorlopige cijfers en moeten nog worden aangevuld met de gegevens over de maand januari 2005. Vandaar dat in de bovenstaande resultaten gesproken wordt over 'in principe'.

Beschikbaarheid

Het Landelijk Kader Nederlandse Politie 2003-2006 bevat als resultaatafspraken over beschikbaarheid: Met ieder afzonderlijk korps worden in het regionale convenant afspraken gemaakt over het in 2006 bereiken van een substantiële verbetering van de schaalscore 'beschikbaarheid' uit de Politiemonitor bevolking (PMB). Onder een substantiële verbetering wordt het bereiken van de door het korps behaalde hoogste waarde uit de periode 1993 tot en met 2002 verstaan. Hiermee wordt ook op landelijk niveau de hoogste waarde uit de periode van 1993 tot en met 2002 bereikt.

'Onderzoek naar tevredenheid'

28

Voor korpsen is vaak nog onduidelijk hoe de tevredenheid van burgers over het laatste contact te beïnvloeden is. Daarom heeft Midden- en West-Brabant een onderzoek laten uitvoeren naar zaken die de tevredenheid beïnvloeden. Uit dit onderzoek bleek bijvoorbeeld dat het informeren van burgers over de voortgang van hun aangifte of melding heel belangrijk is. De uitkomsten van het onderzoek worden door het korps gebruikt om medewerkers te informeren en bij te sturen. Ook publiceert het korps wekelijks op intranet de meest opmerkelijke, kritische en/of leerzame opmerking uit het doorlopende Klanttevredenheidsonderzoek. Met het publiceren van deze opmerkingen hoopt het korps haar medewerkers meer bewust te maken van de wijze waarop ze omgaan met burgers. Zoals in het Jaarverslag 2003 werd aangekondigd wordt op dit moment in opdracht van de minister van Binnenlandse Zaken een

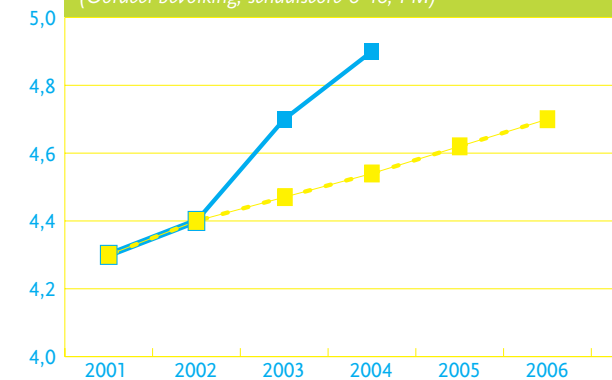
breed onderzoeksproject uitgevoerd waarin de vraag centraal staat in welke mate en h oe de politie invloed kan uitoefenen op de Politie Monitor Bevolking-indicatoren beschikbaarheid en tevredenheid. De resultaten van dit onderzoeksproject worden medio dit jaar verwacht.

Uit de meting van de Politie Monitor Bevolking (PMB) 2005, die overwegend is gebaseerd op ervaringen uit 2004, blijkt dat de schaalscore vanaf 2001 een duidelijke stijging laat zien. Nadat in 2003 de schaalscore reeds het niveau van de afgesproken waarde in het Landelijk Kader had bereikt heeft zich over het jaar 2004 een verdere stijging voorgedaan. De schaalscore over het jaar 2004 ligt daarmee beduidend hoger dan de afgesproken streefwaarde. In het Landelijk Kader is afgesproken dat de politiekorpsen gezamenlijk zorg dragen voor een schaalscore van minimaal 4,7¹ in 2006 (meting PMB 2007). Thans zien we een schaalscore in de PMB 2005 van 4,9.

Bekijken we de gegevens voor de individuele korpsen dan blijkt, dat 20 van de 25 regionale politiekorpsen

Beschikbaarheid politie

(Oordeel bevolking, schaalscore 0-10, PM)

¹ Deze schaalscore kan theoretisch een waarde aannemen van 0 t/m 10, waarbij een hogere score een positiever oordeel betekent. De score mag om onderzoekstechnische redenen niet worden beschouwd als een 'rapportcijfer', waarbij vanaf een score van 6 sprake is van een 'voldoende'.

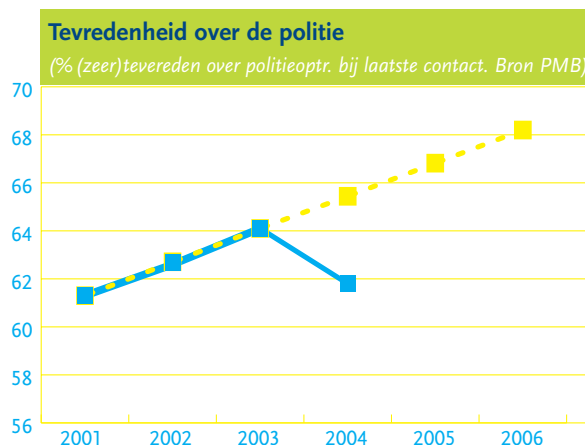
over het jaar 2004 een tevredenheidsscore behalen die significant hoger ligt dan de hoogst behaalde score in de PMB in het verleden. Deze hoogste score vormt de streefwaarde voor de individuele korpsen. In géén van de korpsen ligt het oordeel over de beschikbaarheid over het jaar 2004 lager dan het oordeel over het jaar 2002.

Tevredenheid laatste contact

Het Landelijk Kader Nederlandse Politie 2003-2006 bevat als resultaatafspraken over tevredenheid:

Met ieder afzonderlijk korps wordt in het regionaal convenant een afspraak gemaakt over het in 2006 bereiken van een substantiële verbetering van het percentage van de bevolking dat zegt '(zeer) tevreden' te zijn over het laatste politiecontact. Onder een substantiële verbetering wordt verstaan het bereiken van de hoogste waarde uit de periode 1993 tot en met 2002. Hiermee wordt ook op landelijk niveau de hoogste waarde uit de periode van 1993 tot en met 2002 bereikt.

De tevredenheid over het laatste contact met de politie is over het jaar 2004 (PMB 2005) afgenomen ten opzichte van 2003. Over de jaren 2001 tot en met 2003 liet de tevredenheid landelijk gezien een positieve lineaire ontwikkeling zien richting de streefwaarde over het jaar 2006.

In het Landelijk Kader is de afspraak vastgelegd dat de tevredenheid van de burger over het politietoedren bij het laatste politiecontact dient te verbeteren. Concreet houdt dat in, dat in het jaar 2006, 68,2% van de burgers die contact met de politie hebben gehad tevreden is over dat laatste contact. Bekijken we de resultaten ten aanzien van de tevredenheid op het niveau van de individuele regio's, dan blijkt zich over 2004 bij geen enkele politieregio een statistisch significante verandering voor te doen vergeleken met het jaar 2003.

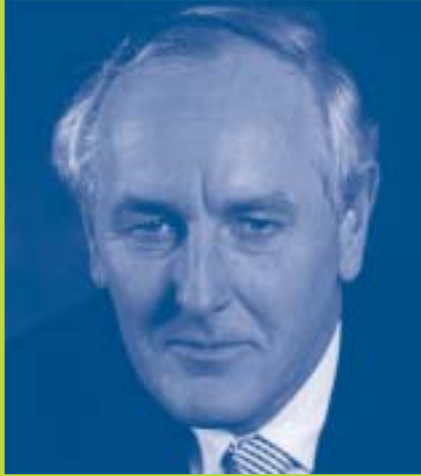
Toezicht en handhaving

Het Landelijk Kader Nederlandse Politie 2003-2006 bevat als resultaatafspraken over toezicht en handhaving:

De korpsen zorgen er gezamenlijk voor dat het aantal uit staandehoudingen voortgekomen boetes en transacties over het jaar 2006 is toegenomen met minimaal 180.000 ten opzichte van het aantal over het jaar 2002.

In 2002 waren er ruim 1,4 miljoen uit staandehoudingen voortkomende boetes en transacties. Als de streefwaarden van de regionale convenanten bij elkaar worden opgeteld, blijkt er in totaal een hogere doelstelling te zijn geformuleerd, namelijk een toename met ruim 233.000 boetes en transacties ten opzichte van 2002: ruim 50.000 meer dan afgesproken in het Landelijk Kader. De prestaties op dit punt overtroffen in 2003 al die hogere doelstelling.

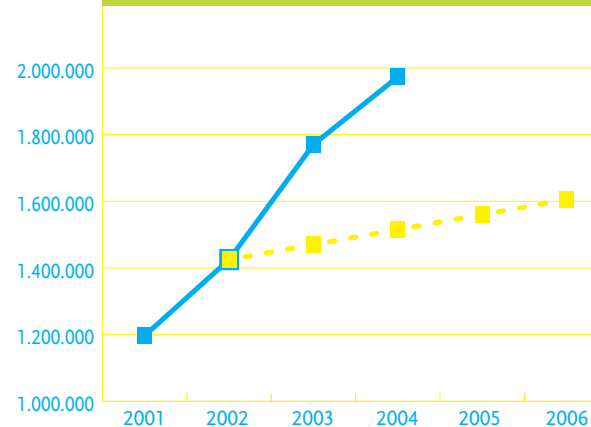

J.W. Remkes

minister van Binnenlandse Zaken
en Koninkrijksrelaties

'Het aantal staandehoudingen uit boetes en transacties is in 2004 met 11% gestegen ten opzichte van 2003. Dit is een goede ontwikkeling. De burger moet er op kunnen rekenen dat overlastgevende activiteiten, zoals wildplassen, te hard rijden in 30km gebieden en vervuiling op straat gericht worden aangepakt. Er is er nog al eens verwarring over wat wel en wat niet binnen deze prestatieafspraken valt. Zo vallen bijvoorbeeld snelheidsovertredingen geconstateerd door flitspalen hier niet onder, omdat de afspraak alleen betrekking heeft op uit staandehoudingen voortkomende boetes en transacties. Juist omdat het doel is om het 'gezag in het publieke domein' te herwinnen, is voor deze invulling gekozen. Ik heb het idee dat we in deze opzet goed slagen!

Uit staandehoudingen voortgekomen boetes en transacties (Bron CJIB)

In 2004 is een toename van 548.038 uit staandehoudingen voortkomende boetes en transacties gerealiseerd tot in totaal bijna 2,0 miljoen ten opzichte van het basisjaar 2002 (een toename van 28,5%). Vrijwel alle individuele politiekorpsen hebben een toename weten te realiseren. Van de zesentwintig korpsen behaalden er drieëntwintig in 2004 reeds het niveau van de doelstelling voor 2006.

3-4-3 Resultaatsafspraken Verbetering doelmatigheid

Voor het realiseren van de ambities van de politie (intensivering opsporing en intensivering toezicht en handhaving), is de beschikbaarheid van voldoende

personele capaciteit de meest voor de hand liggende randvoorwaarde. Door het terugdringen van het ziekteverzuim en andere maatregelen die de doelmatigheid verbeteren, is het mogelijk om de beschikbare capaciteit in het primaire proces te vergroten. Om die reden zijn in het Landelijk Kader ook resultaatsafspraken opgenomen over het terugdringen van ziekteverzuim een vergroting van de doelmatigheid. Daarnaast is in het Landelijk Kader een afspraak opgenomen over een personele sterkteuitbreiding.

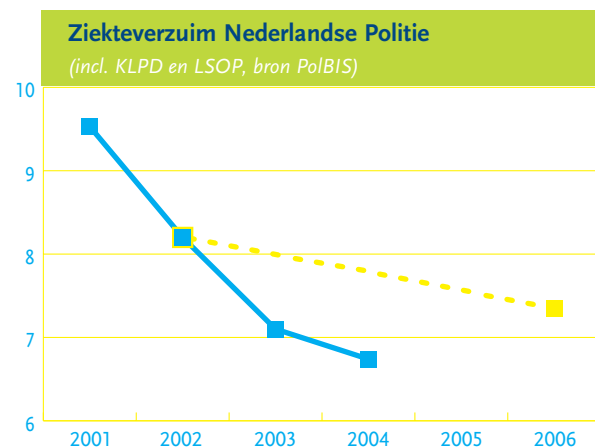
Ziekteverzuim

Het Landelijk Kader Nederlandse Politie 2003-2006 bevat als resultaatsafspraken over ziekteverzuim:

De korpsen zorgen er gezamenlijk voor dat het totale landelijke ziekteverzuimpercentage (waarin het ziekteverzuim korter en langer dan één jaar is opgenomen) over het jaar 2006 maximaal 8% bedraagt. In het regionale convenant worden per korps afspraken gemaakt over het ziekteverzuimpercentage.

Het landelijke ziekteverzuimpercentage bedroeg 6,74% over 2004. In het jaar 2000 was dat nog 9,44% en in het jaar 2003 was het ziekteverzuimpercentage 7,1%. Daarmee wordt de afspraak uit het Landelijk Kader ruimschoots gehaald.

Hoewel landelijk gezien het ziekteverzuimpercentage verder blijft dalen, geldt dat niet voor alle korpsen. Het ziekteverzuimpercentage bij de politiekorpsen loopt sterk uiteen tussen de korpsen, van 8,3% tot 5,0%. Waar de algemene trend voorzichtig dalend is, is in een aantal korpsen een duidelijke stijging van het verzuim te constateren. Uit de verzuimregistratie blijkt dat de cijfers worden beïnvloed door het relatief hoge verzuim van vrouwen en door een aantal gevallen van verzuim langer dan 93 dagen.

Op basis van het zogenaamde Arboplusconvenant, een afspraak tussen sociale partners in de sector Politie en het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid om het ziekteverzuim in de sector verder te laten dalen en het aantal WAO'ers in de sector te verminderen,

Best practice

'Ziekteverzuim'

31

De verschillende ketenpartners hebben elk een eigen duidelijke taak rondom het ziekteverzuim. Alle partners in de keten worden door de korpsleiding op die taken aangesproken. Er is een koppeling van activiteiten die gericht is op preventie van verzuim, verzuimbegeleiding en reïntegratie. Ieder onderdeel krijgt daarbij evenveel aandacht.

Veertig procent van de beroepsbevolking heeft RSI- (gerelateerde) klachten. Ter bestrijding hiervan heeft Haaglanden het project SANEPOL opgezet. Gekozen is voor een integrale aanpak, waarbij het inventariseren van schouder-, arm-, en nekklachten, het voorlichten van medewerkers en het voorkomen en behandelen van klachten centraal staan. SANEPOL bestaat uit zeven deelprojecten: bij ieder deelproject zijn verschillende producten ontwikkeld. Binnen het project ligt veel nadruk op de kennis en vaardigheden van zowel de medewerkers als het management. Door dit project worden werkplekken en -processen continu verbeterd.

Om het ziekteverzuim omlaag te brengen en om de gezondheidstoestand van politiemedewerkers te verbeteren zijn in 2004 diverse projecten opgestart. Hieronder volgen twee voorbeelden van dergelijke projecten.

Om het ziekteverzuim omlaag te krijgen wordt in Limburg-Noord een ketengerichte aanpak gehanteerd. Kenmerkend bij deze aanpak is de gezamenlijke centrale verantwoordelijkheid van zowel de medewerker als de leidinggevende. Zij kunnen zich beiden laten ondersteunen door interne en externe medewerkers.

Co Hoogendoorn

korpschef Noord- en Oost-Gelderland
en portefeuillehouder Shared Services

'Je kan een euro maar één keer uitgeven. De politie in Nederland zal dat op een manier moeten doen die maatschappelijk verantwoord is. Shared Services dragen daaraan bij, dat kan gaan van een gezamenlijke salarisadministratie tot gezamenlijke inkoop.'

heeft de politie de ambitie, om de ingezette daling van het verzuim, in 2000 9,44% en in 2004 6,74%, met kracht voort te zetten.

Doelmatigheid

Het Landelijk Kader Nederlandse Politie 2003-2006 bevat als resultaatafspraken over doelmatigheid:

Met ieder afzonderlijk korps wordt in het regionale convenant een afspraak gemaakt om in de periode 2002-2006 te komen tot een doelmatigheidsverbetering van minimaal 5% van de feitelijke sterkte per 31 december 2002 (met inbegrip van het terugdringen van het ziekteverzuim) ten behoeve van het primaire proces. Ieder korps stelt daartoe een plan van aanpak op waarin samenhangende maatregelen (waaronder de optimalisatie van capaciteitsmanagement) worden weergegeven die, samen met de maatregelen ten behoeve van de terugdringing van het ziekteverzuim, deze doelmatigheidsverbetering realiseren.

Korpsen die in 2006 een ziekteverzuimpercentage hebben dat lager is dan het landelijk gemiddelde streefcijfer van 8%, mogen het verschil tussen het landelijk gemiddelde streefcijfer en het ziekteverzuimpercentage van dit korps, in mindering brengen op de doelmatigheidsdoelstelling van 5%.

De plannen van aanpak die de korpsen hebben opgesteld om de doelmatigheidsdoelstelling te realiseren, zijn door de minister van Binnenlandse Zaken en

Koninkrijksrelaties akkoord bevonden. De maatregelen in de plannen variëren van maatregelen op het gebied van capaciteitsmanagement en het vereenvoudigen van werkprocessen tot het terugbrengen van de overhead. Voor 2004 is afgesproken dat ieder korps 1% doelmatigheid realiseert. Deze taakstelling is ruim gerealiseerd door het verlagen van het ziekteverzuim. De daar bovenop komende opbrengst van de maatregelen uit de regionale plannen van aanpak is niet afzonderlijk geregistreerd.

De effecten van de maatregelen voor de reductie van het ziekteverzuim en de overheveling van taken van de vreemdelingendienst naar de gemeenten en de IND, mogen door korpsen conform de afgesproken aantallen worden ingeboekt op de doelmatigheidsdoelstelling.

Traject Shared Services

In 2004 heeft de stuurgroep Shared Services onderzocht wat Shared Services voor de (organisatie van) politiekorpsen zou kunnen betekenen. Uitgangspunt van het traject is dat doelmatigheid kan worden bevorderd door concentratie en het delen van beheersactiviteiten tussen korpsen. De stuurgroep heeft kansrijke gebieden voor Shared Services in kaart gebracht, onder meer door business cases te ontwikkelen. De resultaten van deze business cases laten zien dat op belangrijke beheersmatige terreinen zoals Human Resource Management, Facilitair Management en

Intake, op termijn structurele doelmatigheidswinst kan worden geboekt. Mogelijk kan ook doelmatigheidswinst worden geboekt op andere beheersmatige processen. In december 2004 heeft de stuurgroep het plan van aanpak Shared Services via het Korpsbeheerdersberaad aangeboden aan de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

Personele sterkte-uitbreiding

Het Landelijk Kader Nederlandse Politie 2003-2006 bevat als resultaatafspraken over sterkte-uitbreiding: *De korpsen (inclusief het KLPD) dragen in samenwerking met het LSOP zorg voor een uitbreiding van de personele sterkte van de Nederlandse politie met, bij overigens gelijkblijvend beleid, minimaal 4.000 fte (full time equivalent). Dit is inclusief de reeds in 2001 toegekende sterkte-uitbreiding van 1.000 fte, zoals beschreven in de brief van de minister van BZK aan de Tweede Kamer van 14 november 2002. De sterkte komt daarmee in 2010 uit op minimaal 52.128 fte, exclusief, en ca. 54.500 fte, inclusief de functionele inzetbaarheid van aspiranten.*

In het Landelijk Kader wordt onderscheid gemaakt in de sterkte *exclusief* en *inclusief* de functionele inzetbaarheid van aspiranten. Vanaf 2002 is een nieuw politieonderwijsstelsel (PO2002) van kracht geworden. Voor die tijd konden aspiranten pas na hun opleiding worden ingezet voor politiewerk bij

de korpsen. Sinds de invoering van het nieuwe stelsel zijn aspiranten een deel van hun opleidingstijd inzetbaar geworden voor politiewerk in de korpsen. Wanneer gesproken wordt over de sterkte inclusief de functionele inzetbaarheid van aspiranten, dan is dat de sterkte *inclusief* het gedeelte van de opleidingstijd dat aspiranten werkzaamheden verrichten in een korps. Bij de *exclusief* functionele inzetbaarheid tellen de aspiranten niet mee.

Sterkte exclusief functionele inzetbaarheid aspiranten

Exclusief de functionele inzetbaarheid van aspiranten dient de sterkte eind 2010 minimaal 52.128 fte's te bedragen. Er wordt van uitgegaan dat met het realiseren van die doelstelling, met daarbij opgeteld de functionele inzetbaarheid van de aspiranten die dan in opleiding zijn, ook wordt voldaan aan de afspraak met betrekking tot de realisatie van circa 54.500 fte's *inclusief* de functionele inzetbaarheid van aspiranten ultimo² 2010.

In 2004 is de politiesterkte *exclusief* de functionele inzetbaarheid van aspiranten met bijna 1000 fte's afgenomen tot 51.097 fte's. Deze terugval wordt, zoals eerder geprognosticeerd, veroorzaakt doordat er in 2004 bijna geen politiemedewerkers meer vanuit het oude en nog maar weinig vanuit het nieuwe politieonderwijsstelsel instroomden in de personele sterkte van de korpsen. De reguliere instroom vanuit het nieuwe onderwijsstelsel komt, door de gemiddelde

opleidingsduur van 3 à 4 jaar, pas ná 2004 volledig op gang. De reguliere (meest al leeftijdsgebonden) uitstroom van politiepersoneel kon hierdoor in 2004 nog niet voldoende worden gecompenseerd.

Sterkte inclusief functionele inzetbaarheid aspiranten (feitelijke sterkte)

Inclusief de functionele inzetbaarheid van aspiranten was de feitelijke personele sterkte van de politie eind 2004 52.941 fte's. Ten opzichte van eind 2003 is dit een terugval met ruim 500 fte's. De groei van het aantal aspiranten in 2004 (bijna 1000), en de daarmee samenhangende groei van het aantal fte's functionele

² Zie de brief van de minister van BZK aan de voorzitter van de Tweede Kamer d.d. 17 juni 2004, kenmerk EA2004/67807.

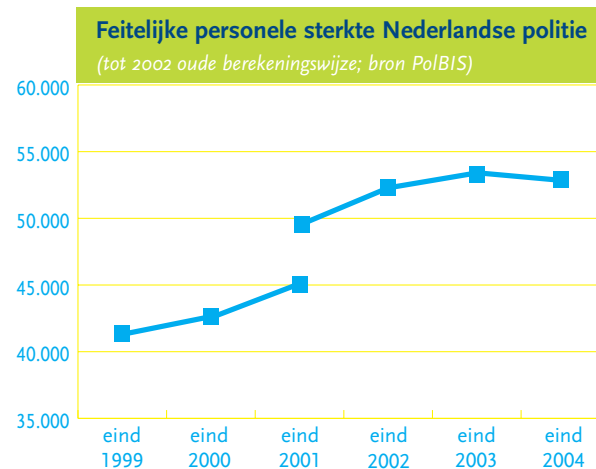

Job Cohen

Korpsbeheerder Amsterdam-Amstelland en
voorzitter van het Korpsbeheerdersberaad

‘Het afgelopen jaar is succesvol verder gewerkt aan de doorontwikkeling van het politiebestedel. De korpsen stáán, noodzakelijke landelijke samenwerking komt steeds beter van de grond. Het is te zien in de dalende criminaliteitscijfers. Daarnaast, en ook dat is belangrijk, gaan andere partijen, zoals gemeenten, veiligheid steeds meer tot een eigen verantwoordelijkheid rekenen. Veiligheid wordt niet exclusief als een probleem voor de politie gezien.’

inzetbaarheid, kon deze terugval niet voorkomen. Wèl is de feitelijke sterkte hierdoor minder gedaald dan de sterkte exclusief functionele inzetbaarheid. Pas in 2005 (in het vierde jaar sinds de invoering van PO2002) zal het aspirantenbestand (en dus ook de bijdrage aan functionele inzetbaarheid in de feitelijke sterkte) zijn volledige omvang hebben bereikt. Vanaf dat moment zal ook de instroom van aspiranten uit de opleiding naar de korpsen een min of meer constante omvang krijgen.

Naar verwachting zal de personele sterkte de komende jaren langzaam toe groeien naar de beoogde streefwaarden in 2010.

Overgang Defensiepersoneel naar de politie

In 2004 is uitvoering gegeven aan de afspraak tussen de departementen van Defensie en van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties om 250 overtollige defensie medewerkers in dienst te nemen bij de korpsen. Met de Politieacademie (voormalig politie onderwijs- en kenniscentrum van de politie, het LSOP) en de korpsen zijn hierover vervolgens nadere afspraken gemaakt. Op deze wijze geven beide departementen invulling aan een aantal moties dat door verschillende Tweede Kamerleden is ingediend naar aanleiding van de afgesproken afslanking van het defensieapparaat in relatie tot de voorziene sterktedip van de korpsen in 2004. In 2004 zijn in totaal 318 defensie medewerkers aangesteld bij de politie.

Ook is in 2004 gewerkt aan een nieuwe samenwerkingsovereenkomst tussen beide ministeries, de Politieacademie en de korpsen om voor volgende jaren te komen tot verdergaande structurele samenwerking. Naast de overname van overtollig personeel richt de samenwerking zich op gezamenlijke werving, selectie en opleiding. Een werkgroep werkt de voornemens verder uit.

3.5 Ervaringen van de politiekorpsen met de resultaatafspraken

In de loop van 2004 zijn voor de eerste maal gesprekken gehouden met de politiekorpsen over de voortgang van de uitvoering van de regionale convenanten. Hierbij kwamen onder andere de ervaringen van de politiekorpsen met het sturen op resultaten en de manier waarop deze sturing van invloed kan zijn op de resultaten van de korpsen aan de orde. Het maken van prestatieafspraken blijkt zijn vruchten af te werpen. Sterker dan voorheen is binnen de politiekorpsen gericht gestuurd op prestaties en prioriteiten. Door een aantal korpsen was ervoor gekozen om in 2004 vooral te investeren in de beleidsmatige omslag die gemaakt moest worden naar een meer resultaatgerichte organisatie. Veel korpsen hebben de resultaatafspraken uit de regionale convenanten als een steun in de rug ervaren voor ontwikkelingen in richtingen die zij zelf al hadden ingezet of wilden inzetten. Door deze sterkere resultaatsturing is vaak ook een sterkere mate van zingeving van het politiewerk ervaren. In zo goed als alle gevallen zijn de korpsen er in geslaagd om de 'kwantitatieve' resultaatafspraken (b.v. het oppakken van meer verdachten) te koppelen aan 'kwalitatieve' prioriteiten (b.v. verdachten van geweld; straatroof e.d.). Als belangrijk voordeel van deze resultaatsturing hebben veel korpsen ervaren dat zij nu, meer dan voorheen, aan de juiste zaken prioriteit hebben gegeven, ook in de ogen van de burgers.

De doelstellingen werden door de korpsen ook realistisch en haalbaar geacht. Hiermee is een goede eerste stap gezet op weg naar het realiseren van de doelstellingen voor 2006. Wel zagen sommige politiekorpsen in 2004, na forse toenames van de prestaties in 2002 en 2003, de eerste tekenen dat er een grens is aan het aantal verdachten dat de politie kan oppakken en het aantal boetes dat zij kan uitdelen.

Organisatie en werkwijze

Zowel de ministeries van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en van Justitie als de politie hebben in 2004 de organisatie verder geprofessionaliseerd door bepaalde zaken anders en vooral efficiënter te organiseren.

4.1 Professionalisering organisatie

Deze paragraaf bevat een beknopt overzicht van zaken die in 2004 geleid hebben tot een verdere kwaliteitsverbetering van de politieorganisatie.

4.1.1 Sturing

De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en de minister van Justitie willen beter sturing kunnen geven aan de Nederlandse politie. Ter uitvoering van het Hoofdlijnenakkoord van het tweede kabinet Balkenende is daarom op 22 juli 2004 een voorstel tot wijziging van de Politiewet 1993 bij de Tweede Kamer ingediend. Dit wetsvoorstel betreft het versterken van de bevoegdheden op rijksniveau ten aanzien van de politie en de aanpassing van de bevoegdheden en verantwoordelijkheden op regionaal niveau.

Daarnaast is op 28 juli 2004 het wetsvoorstel *Samenwerkingsvoorzieningen politie* bij de Tweede Kamer ingediend. Dit wetsvoorstel beoogt dat regiokorpsen, die op het gebied van het beheer samenwerken of het voornemen daarvoor hebben, die samenwerking desgewenst kunnen onderbrengen in een daarvoor op te richten publiekrechtelijke rechtspersoon. Tot nu toe kunnen regiokorpsen alleen op basis van bestuursafspraken met elkaar samenwerken en daar zijn geen speciale voorzieningen voor. Dit wetsvoorstel hangt direct samen met de voorgenomen bevordering van Shared Services (zie paragraaf 3.4.3).

4.1.2 Concernvorming binnen de politie

In 2004 zijn door het Korpsbeheerdersberaad en de Raad van Hoofdcommissarissen de eerste contouren geschetst voor de ontwikkeling van het zogenaamde 'concern Politie Nederland'. Het inrichten van de Nederlandse politie als concern heeft tot doel het (nog) efficiënter en effectiever inrichten van de politieke en ondersteunende processen.

Hierbij staan de dienstverlening naar de burger en de resultaten die moeten worden gerealiseerd centraal. De beoogde concernvorming stelt de korpsen in staat zich verder te ontwikkelen tot een Nederlandse politie, die naar buiten en naar binnen toe als eenheid herkenbaar is.

In 2004 zijn de contouren van de concernvorming binnen de politie geschetst; hieraan wordt in 2005 verdere uitwerking gegeven.

De ontwikkeling van een gemeenschappelijke missie, visie en strategie voor de Nederlandse politie en het initiëren van een voorziening voor het creëren van een gezamenlijke bedrijfs- en procesarchitectuur zijn ontwikkelingen die in 2004 al in gang zijn gezet. Daarnaast is in 2004 als onderdeel van de concernvorming gewerkt aan de verdere ontwikkeling van Shared Services binnen de politie. Hiertoe zijn verschillende onderdelen van het beheer, zoals arbeidsvoorwaardenbeleid, informatiehuishouding, Informatie- en Communicatie Technologie (ICT) en facility management, nader geanalyseerd. Concreet heeft deze

Frans Heeres

*korpschef Midden- en West-Brabant
en portefeuillehouder Concernvorming*

'De politie in Nederland gaat zich meer en meer als concern gedragen. De 26 korpsen zullen zich binden aan landelijke afspraken over thema's die in alle korpsen spelen.'

Bob Visser

*korpschef Kennemerland en
voorzitter Raad van Hoofdcommissarissen*

‘Op lokaal niveau is de politie georganiseerd in gebiedsgebonden eenheden. Deze teams voeren zowel de preventieve als de repressieve politietaak uit. De werkwijze is gericht op het voorkomen en beheersbaar houden van veiligheidsproblemen in de directe leefomgeving van de burger en in het ondersteunen van sociale structuren in buurten en wijken. De Raad van Hoofdcommissarissen hecht zeer aan deze werkwijze die in het huidige politiebesteding optimaal is verankerd.’

analyse geleid tot het opstellen van zogenaamde business cases geleid, waarin de potentie wordt geschetst van het gezamenlijk uitvoeren van deze onderdelen van beheer.

4.1.3 De kerntaken van de politie

Door de veelheid aan taken die de politie in de loop der jaren is gaan vervullen, zijn de primaire politietaken (opsporing, toezicht en handhaving) te zeer in het gedrang gekomen. De uitvoering van deze taken is cruciaal voor de legitimiteit van de politie en voor de overheid als geheel. In 2004 hebben de ministers van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en van Justitie de zogeheten kerntakenbrief naar de Tweede Kamer gezonden waarin zij een inkadering geven aan deze kerntakendiscussie. In de kerntakenbrief wordt aangegeven dat handhaven, toezicht, opsporing en noodhulp kerntaken van de politie zijn. De kerntakendiscussie wordt gevoerd vanuit de veronderstelling dat daar waar andere organisaties in de keten primair een verantwoordelijkheid hebben, de politie niet meer het voortouw zou moeten nemen, maar de taak van de politie hierbij meer zou moeten bestaan uit signaleren, adviseren en overdragen/samenwerken. De kerntakendiscussie richt zich onder meer op de hulpverlening door de politie. Geconstateerd wordt dat algemene hulpverlening, zoals langdurige opvang van geestelijk gestoorden of verslaafden, geen kerntaak

is van de politie. Hiervoor zijn hulpverleningsinstanties primair verantwoordelijk. Politiecapaciteit die hiervoor wordt ingezet kan niet voor taken worden ingezet, die wél primair en soms zelfs uitsluitend door de politie kunnen worden uitgevoerd. De veiligheidsketen moet als geheel beter gaan functioneren. De samenwerking met ketenpartners en het maken van sluitende afspraken over ieders inbreng zijn in deze discussie erg van belang. Tussen de partners in de veiligheidsketen vindt daarom veel overleg plaats over onder andere de kerntaken.

4.1.4 Verbetering samenwerking KLPD en de politieregio's

In 2004 is het project gericht op de versterking van de samenwerking tussen het KLPD en de regiokorpsen uitgevoerd. Het project heeft als doel een verbetering van de effectiviteit en de efficiëntie van de korpsen te bewerkstelligen. De uitvoering van het project heeft geleid tot een eindadvies waarin de taakverdeling zoals overeengekomen tussen het KLPD en de regio's is vastgelegd. Na instemming van de Raad van Hoofdcommissarissen en het Korpsbeheerdersberaad is het advies eind 2004 aangeboden aan de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. Op hoofdlijnen is overeenstemming bereikt over de verdeling van de verantwoordelijkheden tussen het KLPD en de regionale korpsen voor wat betreft de zelfstandige en ondersteunende taken van het KLPD

op het gebied van toezicht en ordehandhaving en op het gebied van de opsporing.

4.1.5 Vorming van de Nationale en Bovenregionale Recherche

Nationale Recherche (NR)

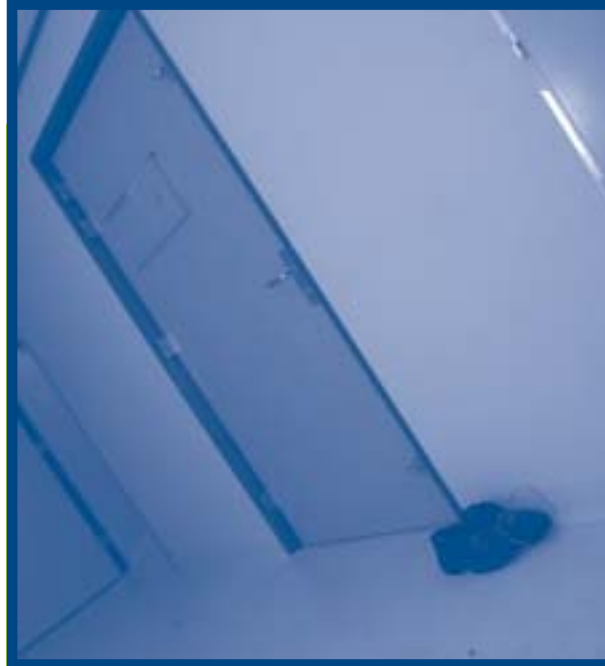
Tot voor kort waren de recherchewerkzaamheden van de politie verdeeld onder zes kernteams die waren ondergebracht bij zes regiokorpsen. In het Regeerakkoord is opgenomen dat deze voormalige zes kernteams omgevormd moesten worden tot één NR die moest worden ondergebracht bij het KLPD. Door de recherche op deze manier te organiseren kan de bestaande capaciteit gericht en beter ingezet worden en kan beter sturing plaats vinden op zware en georganiseerde criminaliteit.

In 2004 is de vorming van de NR officieel afgerond.

In dat jaar werden circa 820 fte ingezet bij de NR.

In totaal werden 134 onderzoeken afgerond waarbij 371 verdachten werden aangehouden. Het terrein van onderzoek was de georganiseerde criminaliteit op het gebied van onder andere verdovende middelen en vuurwapens. Ook werden diverse onderzoeken naar terrorisme uitgevoerd. Naast geld (1,6 miljoen Euro en bijna 11 miljoen dollar) werden onder andere verdovende middelen, auto's en vuurwapens in beslag genomen.

Best practice

'Spoedeisende Psychiatrische Onderzoeksräume'

overgebracht naar een stedelijke EHBO-post van de psychiatrie. De officiële naam van de post is Spoedeisende Psychiatrische Onderzoeksräume. Iedere maand worden nu ongeveer 100 verwarde/overspannen personen die in acute nood verkeren door de politie overgebracht naar de Onderzoeksräume van de Stedelijke Crisisdienst.

Met de gevonden werkwijze en de moed om het uit te voeren, zowel op management-niveau als in de uitvoering, is er een oplossing gekomen voor een al lang slepend probleem. De voorziening functioneert nu zeer naar tevredenheid van alle partijen. Hulpverleners ervaren dat zij in geval van een dreigende situatie direct op inzet van de politie kunnen rekenen. De nieuwe situatie heeft ook de kwaliteit van de hulpverlening verbeterd. De tijdswinst ten opzichte van het verleden (ten gunste van kerntaken van de politie) is per incident berekend op minimaal zeven uur. In deze tijd dat de politie zich op haar kerntaken bezint, wordt dit project tot een voorbeeld project voor heel Nederland. Het korps Amsterdam-Amstelland heeft voor dit project de Politie Innovatie Prijs 2004 in ontvangst mogen nemen.

In 1999 maakte de korpsleiding van het korps Amsterdam-Amstelland de keuze om te stoppen met het insluiten van psychiatrische patiënten in de politiebureaus (tenzij het justitieel noodzakelijk wordt geacht). Tot dat moment onderzochten medewerkers van crisisdiensten deze crisisgevallen in de politiecel. Lange insluitingen waren geen uitzondering en wanneer de psychiater geen hulp kon bieden moest het politiepersoneel zelf op zoek naar de juiste opvang. Tegenwoordig worden in Amsterdam personen, die door de politie in crisis worden aangetroffen, na overleg met de GG en GD (afdeling Vangnet en Advies),

‘Samenvoegen drie regionale rechedivisies’

40

De drie noordelijke korpsen (Groningen, Fryslân en Drenthe) hebben plannen om de drie regionale rechedivisies samen te voegen tot één. Deze samenvoeging is ingegeven door de wens van de drie korpsen om een kwaliteitsslag met de recherche te maken. Men heeft de intentie dat men zich door deze reorganisatie op het vlak van de opsporing kan gaan meten met 'de besten van het land'. Elk korps levert ongeveer 10% van de sterkte voor deze nieuwe divisie. Het gaat in totaal om zo'n 400 fte. In principe willen de korpsen per 1 januari 2005 de overstap gaan maken. In de periode daar naar toe zullen waarschijnlijk de specialistische functies al worden samengevoegd. De aansturing van dit proces geschiedt nu door een speciaal gevormde driehoek waarin de korpsbeheerder van het korps Drenthe, de korpschef van het korps Groningen en de hoofdofficier van Fryslân zitting heeft. In het gesprek is door het korps gewezen op het belang van koppeling van deze divisie naar de districtsrecherche. Onderdelen van de noordelijke recherche zullen gedeconcentreerd in de drie regio's worden gepositioneerd. De link met het BRT wordt gemaakt doordat het BRT IJsselland een vestiging houdt in Noord-Nederland.

Met de komst van de NR is een aanzienlijke vooruitgang geboekt bij de aanpak van georganiseerde misdaad. De NR is een prima aanspreekpunt voor de buitenlandse opsporingsdiensten die samen met Nederlandse opsporingsdiensten de internationale criminaliteit willen aanpakken.

Bovenregionale rechedivisies (brt's)

De bovenregionale rechedivisies bestonden al wel, maar werden alleen op ad-hoc basis samengesteld. Per 1 januari zijn de brt's meer structureel van aard. Met de korpsen is afgesproken dat zij ieder jaar 1% van hun capaciteit aan de brt's beschikbaar stellen. Vanaf 1 januari 2004 is de Bovenregionale Recherche (BR), volgens afspraak uit het Landelijk Kader (zie paragraaf 5.3), beheersmatig ondergebracht bij de zes daarvoor aangewezen centrumkorpsen. Gedurende het jaar werd gemiddeld circa 370 fte ingezet voor onderzoeken met een bovenregionaal karakter. De toewijzing van onderzoeken vond plaats via het Bovenregionaal Recherche Overleg, waarin twee korpsbeheerders, twee hoofdofficieren van justitie en twee korpschefs zitting hadden. In totaal verrichtte de Bovenregionale Recherche in 2004 ruim 80 onderzoeken op een zeer divers terrein van middencriminaliteit. Hierbij werden ruim 600 verdachten aangehouden en circa 700 zaken opgelost. De brt's worden op een succesvolle manier ingezet tegen criminelen die hun activiteiten plegen in meerdere regio's (en soms zelfs meerdere landen) en daar-

door lastig aan te pakken zijn. Door het bundelen van informatie uit de verschillende regio's en een flexibele aanpak weten de brt's menig criminele groepering met succes aan te pakken. Juist de criminaliteit waar bijvoorbeeld de burger en de middenstander in directe zin last van heeft is doel van de aanpak van de brt's.

In 2004 is tevens gebouwd aan zes interregionale milieuteams die aan de bovenregionale rechedivisies zullen worden toegevoegd. Ieder team, bestaande uit ongeveer 20 fte, zal zich richten op de ketenrelateerde bovenregionale milieucriminaliteit. Ook werd een begin gemaakt met de reorganisatie van de Internationale Rechtshulpcentra die in 2005 onder de bovenregionale structuur zullen worden gebracht.

Nationaal dreigingsbeeld

In 2004 is in opdracht van de ministers van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en van Justitie het Nationaal dreigingsbeeld zware of georganiseerde criminaliteit opgesteld. Dit dreigingsbeeld omvat een overzicht van de belangrijkste verschijnselen van zware georganiseerde criminaliteit voor de komende vijf jaar. Op basis van het Nationaal dreigingsbeeld en op basis van adviezen van het College van procureurs-generaal en de Raad van Hoofdcommissarissen, worden de speerpunten voor de opsporingsdiensten, waaronder de NR en de BR, bepaald. De ministers hebben in hun beleidsreactie zes speerpunten benoemd die bijzondere aandacht

verdienen bij de bestrijding van zware of georganiseerde criminaliteit. Het betreft de speerpunten terrorisme en andere extreme vormen van ideologisch gemotiveerde misdaad, de handel in cocaïne en heroïne, de productie van en handel in synthetische drugs, mensenhandel en -smokkel en handel in en gebruik van vuurwapens en explosieven en witwassen.

4.1.6 Internationale samenwerking

Onder andere door de toenemende dreiging van terroristische aanslagen zijn de banden tussen de Nederlandse politie en buitenlandse politieorganisaties sterk aangehaald. Er is hard gewerkt aan een betere uitwisseling van informatie tussen politiediensten en tussen politiediensten en veiligheidsdiensten en het signaleren en tegengaan van radicalisering. In hoofdstuk 2 zijn de (internationale) ontwikkelingen op het gebied van terrorismebestrijding al aan bod gekomen. Ook daarnaast is er veel gebeurd op het gebied van internationale samenwerking. Hieronder volgt een beknopt overzicht van de ontwikkelingen in 2004.

EU-voorzitterschap

Tussen juli en december 2004 was Nederland voorzitter van de Europese Unie (EU). Naast de Nederlandse bijdrage aan het Haagse Programma (het meerjarenprogramma van de ministeries van Justitie en Binnenlandse Zaken (JBZ) van Europa), is vooral ingezet op praktische, operationele samenwerking. In

dat kader zijn initiatieven genomen op vele terreinen, zoals het bestrijden van voertuigcriminaliteit, aandacht voor de integriteit van de politie, de bestuurlijke aanpak van georganiseerde criminaliteit en de bescherming van prominenten en grensoverschrijdende politiesamenwerking, voornamelijk rond de 'binnengrenzen' in de EU.

Samenwerking met buurlanden

In 2004 is een verdrag over verdergaande politie-samenwerking in Beneluxverband ondertekend door de betrokken ministers, waarbij de bevoegdheden van politiefunctionarissen om op te treden over de grens zijn verruimd. Het is de bedoeling het verdrag vooruitlopend op de ratificering vervroegd toe te passen. Verder zijn de onderhandelingen over een vergelijkbaar verdrag met Duitsland in 2004 afgerond.

Overige samenwerking

De sinds medio jaren '90 bestaande structurele samenwerking met Frankrijk is ook in 2004 voortgezet. Op hoog ambtelijk niveau is overleg gevoerd over onder andere het drugsbeleid, politie-samenwerking en de zogenaamde joint investigation teams. Dit zijn teams waarin opsporingsambtenaren van de deelnemende EU-landen samenwerken bij het uitvoeren van een strafrechtelijk onderzoek dat grensoverschrijdende aspecten kent. Het Hazeldonk-project, een succesvol samenwerkingsproject ter bestrijding van drugsoverlast en -toerisme, is in 2004 uitgebreid

met België en Luxemburg en zal structureel worden ingebed in de Nederlandse politieorganisatie.

De programmatische samenwerking tussen de Nederlandse politie en de voormalige kandidaat-lidstaten - gefaciliteerd en gecoördineerd door het Nederlands centrum voor internationale politie-samenwerking (NCIPS) - is in 2004 goeddeels afgerond (sommige programma's lopen nog iets door) met het toetreden van die lidstaten per 1 mei 2004 tot de Europese Unie. Met de nieuwe kandidaat-lidstaten Roemenië, Bulgarije en Turkije zijn besprekingen gevoerd over mogelijke vormen van samenwerking. Met Roemenië heeft dat reeds geleid tot een Memorandum of Understanding, gericht op een driejarige programmatische samenwerking.

Aad Meijboom

*korpschef Rotterdam-Rijnmond
en portefeuillehouder ICT*

‘De politie in Nederland staat aan de vooravond van grote verbeteringen op het gebied van ICT. In 2004 zijn belangrijke stappen gezet in de richting van een samenhangend ICT-beleid en dat zal leiden tot een optimale en efficiënte automatisering bij de politiekorpsen.’

Uitzenden politiefunctionarissen op vredesmissies

Het beroep op de Nederlandse politie neemt toe. De inspanningen van Nederland en het optreden van de Nederlandse politie bij vredesmissies worden internationaal gewaardeerd. In 2004 is verder uitvoering gegeven aan de internationale verplichting die het kabinet op zich heeft genomen om een bijdrage (tot 40 fte's op jaarbasis) te leveren aan vredesmissies. Daarbij wordt samenwerkt met de KMar.

4.1.7 ICT Politie

De effectiviteit van de politiezorg kan aanzienlijk worden vergroot door een gecoördineerde inzet van informatie- en communicatietechnologie (ICT). Een tussentijdse evaluatie van de uitvoering van het Bestek 2001-2005 en een onderzoek van de Algemene Rekenkamer naar de inzet van ICT bij de politie hebben uitgewezen dat de vernieuwing van de informatiehuishouding van de politie meer tijd vergt dan oorspronkelijk was voorzien. Naar aanleiding van de evaluatie en het onderzoek hebben de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en de korpsbeheerders in 2004 afspraken gemaakt over het verstevigen van de sturing op ICT-Politie.

De ambitie blijft een landelijke informatiehuis-houding. Vooral op het terrein van de informatie-uitwisseling tussen de korpsen en met ketenpartners

crisisbeheersing, rampenbestrijding en terrorisme-bestrijding zijn oplossingen nodig die de bestaande knelpunten wegnemen.

Het Concern informatiemanagement politie (CIP) is verantwoordelijk voor de ‘vraagzijde’ van de ICT bij de politie en bepaalt samen met de korpsen hoe de politieprocessen ondersteund (kunnen) worden door informatiesystemen. De Informatie- en Communicatie Technologie- service coöperatie politie, justitie en veiligheid (ISC) is verantwoordelijk voor de ‘aanbod-zijde’ van de ICT bij de politie en biedt ICT-dienst-verlening aan de politiekorpsen en andere organisaties op het terrein van justitie en veiligheid. De ISC en het agentschap Informatie en Communicatie Technologie Organisatie (ITO) van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties zijn operationeel geïntegreerd.

De CIP en de ISC hebben in 2004 de volgende landelijke ICT-applicaties ontwikkeld en/of geïmplementeerd: intensivering van het toezicht op vreemdelingen, uitwisseling van informatie over zware en georganiseerde criminaliteit, elektronisch kaart-materiaal en aanvullende geografische informatie waaronder plaatsbepaling van voertuigen en actuele en eenduidige locatie-informatie voor andere systemen.

Hiernaast hebben het CIP en de ISC in een aantal regio's onder andere de volgende toepassingen

Bernhard Welten

*korpschef Amsterdam-Amstelland
en portefeuillehouder Forensische Opsporing*

geïmplementeerd: toezicht op overlastgevende doelgroepen, financiële bedrijfsvoering, elektronische toegang tot de Gemeentelijke Bevolking Administratie en de ingebruikname van de mogelijkheid van Internet aangifte in achttien korpsen. Hiernaast heeft de ISC het gemeenschappelijke rekencentrum Zuid en de Nutsvoorziening Politie in gebruik genomen en de zes zuidelijke korpsen daarop aangesloten.

Ten aanzien van de opsporing leeft de ambitie voor één landelijk informatiesysteem, gericht op het verbeteren van de informatie-uitwisseling tussen de korpsen en met als doel de ondersteuning van het opsporingsproces. De ontwikkeling van dit nieuwe systeem, de Politie Suite Opsporing is vertraagd. Op 7 maart 2005 is in de Regieraad ICT Politie overeenstemming bereikt over de stapsgewijze ontwikkeling en implementatie van het systeem.

4.1.8 Forensische opsporing

Gezien alle technologische ontwikkelingen heeft de politie in Nederland zich de vraag gesteld of zij op dit moment voldoende gebruik maakt van alle mogelijkheden die de technologie biedt. De beantwoording van de vraag heeft geresulteerd in het ontwikkelen van een visie op forensische opsporing in 2004. Forensische opsporing is een essentieel onderdeel van het opsporingsproces en maakt samen met tactiek en informatie deel uit van het opsporingsproces. Het

richt zich op sporen zoeken, sporen onderzoeken en resultaten interpreteren. Forensisch onderzoek is primair gericht op waarheidsvinding in het kader van het onderzoek naar de toedracht van een vermoedelijk strafbaar feit. Doelstellingen van forensisch onderzoek zijn om meer zaken op te helderen, de opsporing effectiever en efficiënter te maken en tegemoet te komen aan de vraag vanuit het politieveld om een richtinggevende visie te ontwikkelen.

In de visie worden de volgende aanbevelingen gedaan:

- de prioritering van forensisch onderzoek en de bewustwording daarvan bij het strategisch politie-management, departementen en het OM verhogen;
- aandacht besteden aan de Research & Development functie;
- samenhang brengen tussen ontwikkelingen binnen de ICT en de informatiegestuurde politiezorg;
- ontwikkelen van specifieke opleidingen;
- het aanpassen van wet- en regelgeving;
- het opzetten van publiek private samenwerking.

De aanbevelingen uit de visie vormen de bouwstenen voor een pakket maatregelen ter versterking van forensische opsporing. De resultaten van een tweetal onderzoeken van het Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatie Centrum (WODC) op het terrein van forensische opsporing, de resultaten van de evaluatie van de pilot 'landelijke sporendatabank' en de resultaten van het project 'forensische samenwerking in de opsporing' leveren de andere bouwstenen voor dit pakket maatregelen. De ministers van

'Forensische opsporing zal de komende jaren een spectaculaire ontwikkeling meemaken. Naast de tactische rechercheur is professioneel onderzoek naar sporen steeds belangrijker nu de maatschappij digitaliseert en de mogelijkheden van DNA-onderzoek steeds groter worden.'

Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en van Justitie bieden de Kamer in 2005 het pakket maatregelen aan.

4.1.9 Informatiestatuut

In het Landelijk Kader Nederlandse Politie 2003 - 2006 is overeengekomen dat er een heroriëntatie plaats zal vinden op de informatie-uitwisseling tussen korpsen en ministeries, door middel van een Informatiestatuut. Intentie hierbij is om de informatielast in de beleid- en beheercyclus politie te beperken tot het noodzakelijke en zoveel mogelijk gebruik te maken van de ICT voorzieningen bij de politie. In 2004 heeft de hiervoor ingestelde werkgroep Informatiestatuut een inventarisatie uitgevoerd naar de huidige informatie-uitwisseling tussen korpsen en ministeries en zijn de bevindingen voorgelegd in expertmeetings met vertegenwoordigers van de korpsen en de ministeries. Daaruit bleek wel dat er veel

verbeterd kan worden op het gebied van duidelijkheid, overzicht, samenhang, vergelijkbaarheid en kwaliteit van informatie. De werkgroep Informatiestatuut heeft de bevindingen opgenomen in het in mei 2004 verschenen adviesrapport Informatiestatuut en heeft hierbij tevens een aantal voorstellen gedaan om de informatie-uitwisseling verder te verbeteren. De verbetervoorstellen richten zich op het inzichtelijk maken van de informatiestromen, het bevorderen van de kwaliteit van de uit te wisselen informatie en het doelmatiger uitwisselen en beschikbaar stellen van een deel van de informatie. De adviezen zijn in 2004 verder uitgewerkt en opgenomen in het eind 2004 opgestelde voorstel voor een Informatiestatuut Politie. De verwachting is dat doorvoering van een aantal van de voorstellen in het Informatiestatuut Politie een belangrijke bijdrage kan leveren aan het verminderen van de Informatielast in de beleids- en beheercyclus. In 2005 zal de besluitvorming over het Informatiestatuut Politie plaatsvinden.

4.2 Professionalisering personeelsbeleid

De afgelopen jaren is veel aandacht besteed aan diverse aspecten van het personeelsbeleid van de politie. Zo zijn belangrijke stappen voorwaarts gezet op het gebied van de diversiteit van het politiepersoneel, de borging van de integriteit, de professionaliteit en het politie-onderwijs en de instroom nieuw personeel vanuit de samenleving of defensie. De ontwikkeling van de werkwijze van de politie naar een meer concernachtige werkwijze en het belang om tot betere prestaties van de politie te komen hebben ook hun weerslag in de manier waarop met personeel en personeelsbeleid wordt omgegaan. In dat kader is in 2004 in een gemeenschappelijk traject van de regionale korpsen en het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, het 'Visie en beleidsplan Human Resource Management (HRM) 2005 - 2010', ontwikkeld. In dit beleidsplan is de richting van het HRM-beleid bij de politie voor de middellange termijn vastgelegd. Dit HRM-beleid staat niet op zichzelf, maar hangt samen met ontwikkelingen in de samenleving. Doel van het HRM-beleid is om de politieke organisatie in staat te stellen nu en in de toekomst haar rol in onze dynamische samenleving te vervullen en de afgesproken prestaties te realiseren. Deze visie hangt samen met en draagt bij aan de overkoepelende visie op de politie.

4.2.1 Inhoud visie op HRM

De veelsoortige vraag naar politiezorg met een reikwijdte van wijk tot wereld vraagt een professionele organisatie met voldoende flexibiliteit om haar taken uit te voeren. Tevens is er de noodzaak om te sturen op prestaties en efficiency en dit werkt door in de manier waarop de organisatie wordt ingericht en aangestuurd. De politie moet een organisatie zijn die ruimte biedt aan een divers palet aan kwaliteiten en die in al haar handelen de integriteit bewaard. Samenwerking, afstemming en standaardisatie zijn belangrijke kernwoorden in de visie. De visie op HRM ademt dan ook de grondhouding om de politie als concern te laten opereren en het HRM daarbinnen professioneel te organiseren ter ondersteuning van de bedrijfsvoering. Voor de uitwerking van het programma wordt een aparte organisatie ingericht in het voorjaar van 2005. In de uitwerking wordt rekening gehouden met ontwikkelingen op het gebied van de inrichting van het traject Shared Services (zie paragraaf 3.4.3) en op het gebied van concernvorming (zie paragraaf 4.1.2).

4.2.2 Kernthema's van beleid

In het 'Visie en beleidsplan HRM 2005-2010' zijn zes kernthema's voor HRM-beleid benoemd:

- organisatie en management;
- werving en selectie;
- onderwijs en kennis;
- mobiliteit en flexibiliteit;

– arbeidsvoorwaarden en

– arbeidsomstandigheden.

Daarnaast zijn twee algemene thema's benoemd:

– diversiteit en

– integriteit.

Hieronder worden per onderwerp kort de hoofdlijnen van de visie en de activiteiten op dat gebied in 2004 besproken.

Diversiteit

De laatste jaren is bij de politie steeds meer nadruk komen te liggen op het presterend vermogen en de resultaatgerichtheid van de politie. Dit betekent dat de politie moet beschikken over een professioneel personeelsbestand met hooggekwalificeerde medewerkers, die een verscheidenheid aan problemen in een steeds pluriformer wordende samenleving kunnen oplossen. Het realiseren van een divers personeelsbestand biedt een garantie dat de competenties die hiervoor nodig zijn ook in de organisatie aanwezig zijn. Bij diversiteit in het personeelsbestand gaat het om de zichtbare, en om de niet zichtbare verschillen, zoals sekse, leeftijd, achtergrond, land van herkomst, arbeids(on)geschiktheid/invaliditeit, persoonlijkheid, competenties en werkstijl.

In 2004 is gestart met de ontwikkeling van het diversiteitsbeleid voor de jaren 2005-2010 en met het evalueren van de manier waarop hieraan op landelijk niveau ondersteuning kan worden geboden.

Integriteit

Het gedrag van de politie wordt door de samenleving kritisch gevolgd. De integriteit van de organisatie en het handelen van vertegenwoordigers ervan staat op een hoog peil maar vraagt om voortdurende aandacht en zorg. Integriteit bij de politie gaat over 'professionele integriteit', wat inhoudt dat de medewerkers hun taken uitvoeren volgens de daarvoor geldende normen en waarden. In de steeds complexer wordende samenleving neemt de druk op de politie toe. Er wordt steeds meer gevraagd van de medewerkers.

Integriteit is geen persoonlijke eigenschap, maar moet worden gezien als een kerncompetentie van de organisatie om zijn medewerkers professioneel te laten opereren. In het jaar 2004 is er veel gebeurd op het gebied van integriteit. Zo is in de Raad van Hoofdcommissarissen een nieuwe beroepscode vastgesteld. Deze beroepscode 'vervangt' het integriteitstatuut 'Met recht veilig'. In de beroepscode zijn zeven kernwaarden benoemd. Ook is in de Raad van Hoofdcommissarissen de 'handreiking sanctionering integriteitschendingen' vastgesteld. Met het vaststellen van de handreiking streven de korpschefs naar een (meer) uniform intern sanctiebeleid zodat vergelijkbare schendingen zoveel mogelijk gelijk worden behandeld. Verschil in toepassing van sancties is nooit geheel uit te sluiten, immers de persoon van de betrokken ambtenaar en de

omstandigheden waaronder de gedraging heeft plaatsgevonden, kunnen verschillen rechtvaardigen.

Organisatie en management

Vereenvoudiging en standaardisatie zijn de sleutelwoorden voor de inrichting van de organisatie en haar structuur, systeem en processen. Het vormt de voorwaarde voor betere informatievoorziening en flexibiliteit van de organisaties. Onder dit thema worden drie ontwikkelingen gevat: een landelijk functiegebouw voor de politie, de versterking van

de informatiepositie, en de ontwikkeling van de HRM-organisatie en -processen.

In 2004 zijn uitgangspunten ontwikkeld voor het landelijke functiegebouw. Het landelijk functiegebouw is een landelijke standaard voor functies binnen de politie. De standaard wordt ontwikkeld met een klein aantal breed opgezette functies die alle politieactiviteiten dekken. De consequente toepassing van het functiegebouw moet flexibele inzet van personeel mogelijk maken. Een aantal korpsen heeft al een eigen functiegebouw met een vergelijkbare opzet ontwikkeld.

Ook de informatievoorziening over de formatie van de organisatie en het personeel dat in dienst is, moet versterkt worden. In 2004 zijn door de Politie-academie instrumenten ontwikkeld die een deel van de beschikbare informatie bundelen ten behoeve van de beleidsvorming in de korpsen.

Door de noodzaak om zakelijker om te gaan met korps-ondersteunende processen zoals HRM wordt het belangrijk om de organisatie en haar processen te herijken en waar nodig te stroomlijnen. Transparantie en vereenvoudiging van processen levert zowel een effectiever en efficiënter HRM op als ook meer ruimte voor medewerkers en leidinggevendenden om te handelen. De formulering van de visie op HRM voor de komende zes jaar en het voornemen om deze visie via een programma uit te werken in 2004 vormt een eerste stap op deze weg.

Werving en selectie

Werving en selectie zijn gericht op het vervullen van alle functies binnen de politie. De selectiecriteria moeten landelijk identiek zijn aan de ministeriële aanstellingseisen en de competentieprofielen die zijn vastgesteld voor de functies in het landelijk functiegebouw. De afstemming van de vraag en het aanbod op het gebied van werving en selectie is in 2004 verbeterd. Tussen de Politieacademie en de regiokorpsen zijn op dit gebied afspraken gemaakt en vastgelegd in zogeheten P-arrangementen.

Belangrijke randvoorwaarden voor een gericht beleid zijn inzicht in de ontwikkeling van de formatie, prognosticeren van de in-, door- en uitstroom van politiepersoneel en de beschikbaarheid van geschikt personeel binnen en buiten de organisatie.

Onderwijs en kennis

In de dynamiek van de praktijk zijn de kennis en bekwaamheden van vandaag al niet meer toereikend voor de vraagstukken van morgen. Dit vraagt om politiemedewerkers in beweging: een loopbaan lang leren, altijd in ontwikkeling, anticiperend op wat komen gaat. Uitgangspunt is dat de ontwikkeling van medewerkers een uniforme en stevige start krijgt bij toetreding tot de politie maar dat daarna via allerlei wegen de competenties op niveau blijven in relatie tot wat de praktijk van de medewerker vraagt. Om invulling te geven aan de wens tot verdere

vernieuwing van de inrichting van het onderwijsstelsel heeft de Politieonderwijsraad in 2004 het rapport 'Kwalificatiestructuur Politieonderwijs' opgeleverd. In dit rapport zet de Politieonderwijsraad uiteen op welke wijze zij invulling wil geven aan het onderhoud en de ontwikkeling van de kwalificatiestructuur politieonderwijs.

De implementatie van het stelsel van politieonderwijs is in het afgelopen jaar vergevorderd. De Politieacademie heeft verbeteracties in gang gezet om het onderwijs te vervolmaken. Daarnaast heeft de Politieonderwijsraad een duidelijke invulling aan haar taak als adviescollege aan de minister gegeven, evenals de inspectie Openbare Orde en Veiligheid (IOOV) die met het rapport 'Bestandsopname Integrale Beroepstraining Politie (IBP)' het eerste advies over de kwaliteit van het politieonderwijs heeft verstrekt. In dat rapport is een beeld geschetst van de implementatie van de opleiding tot assistent politiemedewerker, politiemedewerker en allround politiemedewerker bij de Politieacademie.

Mobiliteit en flexibiliteit

De komende jaren wordt de politie geconfronteerd met een verouderend personeelsbestand dat ook nog langer zal doorwerken voordat men de dienst verlaat. Dit gegeven vraagt om pro-actief beleid om deze medewerkers inzetbaar te houden. In dit kader is het leggen van een verband met het beleid met betrekking tot de gezondheid en fitheid van medewerkers en de

ontwikkeling van fysieke competenties is in dit kader heel belangrijk.

In 2004 is gestart met een analyse van de leeftijdsopbouw van het personeelsbestand van de politie en de ontwikkelingen die hierin zijn te verwachten voor de komende 15 jaar. Uit deze analyse worden concrete programma's om de inzetbaarheid op langere termijn en op hogere leeftijd mogelijk te maken afgeleid en in gang gezet.

De adequate inzet van personeel op functies is gebaat bij een uniform en transparant proces. In 2004 is daarom tevens gestart met een projectmatige verkenning van de mogelijkheden om een landelijk loopbaanadviescentrum op te zetten. Dit project zal stap voor stap haar ervaringen tot een landelijk proces uitwerken.

Arbeidsvoorwaarden

Een sterkere positie als werkgever, een vergroting van de mogelijkheden voor flexibiliteit of het benutten van alle bestaande mogelijkheden en het congruent maken van de arbeidsvoorwaarden met de organisatiedoelen en de sociaal maatschappelijke context is cruciaal voor het presterend vermogen van de politie. Onder het thema arbeidsvoorwaarden worden het versterken van het werkgeverschap en overleg, het herijken van het arbeidsvoorwaarden pakket en het moderniseren van het systeem van functiewaardering gevat.

48 In 2004 is, in het kader van kwaliteitsverbetering binnen de opsporing (zie paragraaf 4.1.5) in een pilotproject nieuw referentiemateriaal ontwikkeld voor de functies binnen de opsporing. In de functiebeschrijving is meer eenduidigheid aangebracht, waardoor arbeidsvoorwaarden eenvoudiger op elkaar kunnen worden afgestemd.

Arbeidsomstandigheden

De kwaliteit van het politiewerk staat en valt met mensen. Inzetbaarheid is niet alleen een zaak van professionaliteit maar ook van fysieke en mentale gesteldheid van de medewerker. Binnen de politieorganisatie wordt onder het thema arbeidsomstandigheden aandacht gegeven aan de integrale benadering van 'inzetbaarheid', de borging van de ervaringen uit het project 'Arbeid en Politie' en het Arboplusconvenant.

In 2004 is besloten tot een verlenging van het Arbo-convenant en is het Arboplusconvenant afgesloten. Het Arboplusconvenant loopt tot 1 juli 2007 en de uitwerking hiervan ondersteunt korpsen om het onderwerp op de agenda te houden. In de periode 2004 - 2007 wordt een traject ingezet om het projectbureau te transformeren naar een kennis- en adviescentrum in de vorm van een 'shared service'. Hiermee wordt de opgebouwde kennis en expertise geborgd.

Ter ondersteuning van de korpsen met het Arbo-convenant en het Arboplusconvenant, is in juni 2001 het landelijk project Arbeid & Politie opgericht. Het landelijk project Arbeid & Politie ondersteunt de korpsen op het managementveld AVR (Arbo, Verzuim, Reïntegratie).

Met het 'Denkraam Inzetbaarheid Politiepersoneel' (een visie op inzetbaarheid) als uitgangspunt heeft het landelijk project diverse producten ontwikkeld die de korpsen konden en kunnen gebruiken bij het behalen van hun convenantafspraken.

In 2004 is, sterker dan in 2002 en 2003 het geval was, een beweging gemaakt naar het brede publiek binnen de politieorganisatie. Dat betekende een andere toon en andere onderwerpen en producten op de door het landelijk project ontwikkelde AVR-website, meer aanwezigheid tijdens landelijke bijeenkomsten, het plaatsen van artikelen en het landelijk aanbieden van de training 'werkplezier'. In diverse korpsen zijn de producten RI&E Politie (een digitaal instrument voor Risico Inventarisatie en Evaluatie), de fysieke stressmeting, de campagne werkplezier en verschillende modules van de opleiding 'Leidinggeven aan inzetbaarheid' ingezet. In het najaar 2004 zijn twee nieuwe deelprojecten binnen het project opgestart, periodiek arbeidsgezondheidskundig onderzoek (PAGO) Politie en een theoretisch model ziekteverzuim.

Beheer

In het Landelijk Kader zijn naast

de resultaatafspraken ook beheerafspraken

gemaakt.

P
M
LITIE

5.1 Inleiding

Dit hoofdstuk bevat een overzicht van de stand van zaken over 2004 betreffende de gemaakte beheer-afspraken.

5.2 Invoering Abrio

Ieder korps draagt zorg voor het uiterlijk op 1 januari 2004 implementeren van de landelijke standaards voor de opsporing zoals die in het kader van ABRIO (het project 'Aanpak bedrijfsvoering recherche-informatiehuishouding en -opleiding') zijn ontwikkeld en door de RHC zijn vastgesteld. Het gaat concreet om de volgende ABRIO-producten en eventuele bijbehorende werkprocessen, producten en hulpmiddelen: ROWV 1, Politie Regeling Regionale Infodesk, plaats-delictmanagement, Procesmodel CIE en het Kwaliteitsinstrument Opsporing en Vervolg (KOV). Over het implementeren van de overige nog door de RHC vast te stellen producten, te weten de Raamregeling Team Grootschalige Opsporing, Procesdossier, Procesmodel Observeren en IGO-informatieproducten worden nadere afspraken gemaakt.

Bijna alle korpsen hebben de implementatie van de in het Landelijk Kader opgenomen werkprocessen, producten en hulpmiddelen grotendeels afgerond.

Het gaat hierbij om de 'Politie regeling regionale infodesk', het 'plaats-delictmanagement', het 'werk-proces criminele inlichtingen eenheid' (CIE) en het 'Kwaliteitsinstrument opsporing en vervolging' (KOV).

In het Landelijk Kader wordt gesproken over een informatiegestuurde opsporing (IGO). Inmiddels heeft dit concept zich verbreed tot een informatiegestuurde politie (IGP). Het jaar 2004 stond in het teken van de doorontwikkeling van het concept IGP en de implementatie van de eerste daartoe ontwikkelde en gevalideerde IGP-producten. In opdracht van de RHC zijn de korpsen gestart met de landelijke implementatie van de IGP-producten 'Analyse-producten', 'Projectvoorbereiding' en 'Restinformatie'. Een zestal 'voorhoede-korpsen' is al gestart met de invoering van IGP in nog breder verband. Deze korpsen zijn ook bezig met het 'sturingsmodel', het proces 'brieven/debrieven' en de 'informatie-organisatie'.

Naast de gemaakte afspraken in het Landelijk Kader loopt ook een aantal andere Abrio ontwikkeltrajecten. Een belangrijk Abrio-ontwikkelproject in 2004 was bijvoorbeeld de uitbreiding en verbetering van de bestaande zogenaamde Leidraad Prestatie Indicatoren, inclusief de ontwikkeling van een eerste set concrete indicatoren. Een andere ontwikkeling op dat gebied was de vergelijking van bestaande regionale projecten op het gebied van veelplegers om te komen tot een

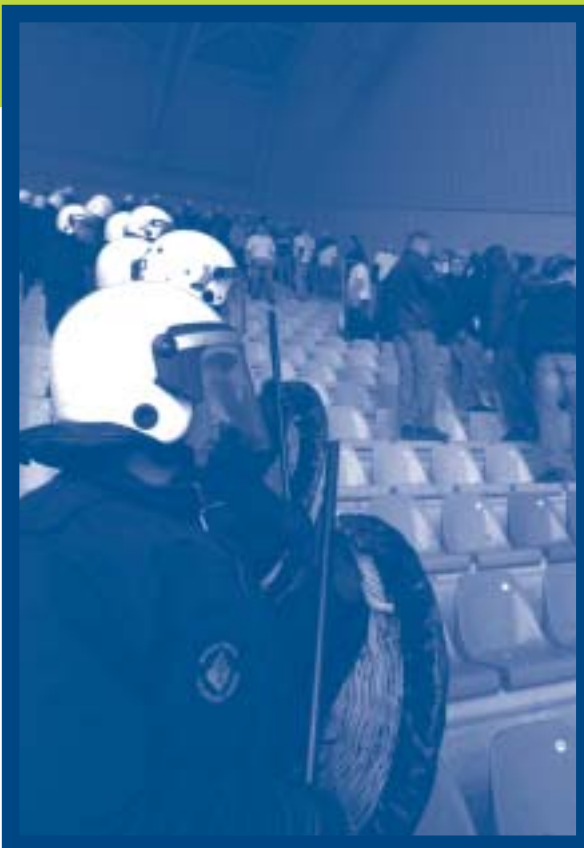

meer landelijke aanpak voor veelplegers. Het inzicht in criminele samenwerkingsverbanden (CSV) is verbeterd door te starten met een nieuwe zogenaamde 'CSV-manager', waarmee op gestandaardiseerde wijze informatie over criminele samenwerkingsverbanden door de korpsen gedeeld kan worden. Tot slot is gestart met de ontwikkeling van een zogenaamd overall procesmodel voor het informatieproces van de opsporing, waarin ook de afzonderlijke werkprocessen van de criminele inlichtingeneenheid (CIE), de Regionale Inlichtingsdiensten (RID), de Infodesk en analyse geplaatst kunnen worden.

5.3 Bovenregionale researcheteams

Vanaf 2003 komt jaarlijks 1% van het budget beschikbaar ten behoeve van de vorming van bovenregionale researcheteams ter bestrijding van de regio overstijgende vormen van middelzware

criminaliteit. Per 1 juli 2003 zijn zes vaste bovenregionale rechteamts (BRT-IFT-combinaties), belast met de bestrijding van bovenregionale vormen van criminaliteit en de horizontale fraude feitelijk operationeel. De sterkte van de BRT-IFT-combinaties bedraagt 1% van de politiesterkte vermeerderd met de huidige capaciteit van de IFT's (Interregionale fraudeteams). Uiterlijk op 1 januari 2004 zijn de zes bovenregionale rechteamts volledig beheersmatig ondergebracht bij de aangewezen zes centrumkorpsten.

Op 1 januari 2004 zijn de zes bovenregionale rechteamts, zoals afgesproken in het Landelijk Kader ondergebracht bij de zes daarvoor aangewezen centrumkorpsten.

5.4 Referentiekader grootschalig politieoptreden

Ieder korps draagt zorg voor het uiterlijk op 1 januari 2004 inrichten van de organisatie conform het vastgestelde referentiekader grootschalig politieoptreden. Aan de bestaande projectorganisatie wordt door BZK en RHC conform de gemaakte afspraken financieel bijgedragen. Er wordt een nieuw, multidisciplinair referentiekader grootschalig en bijzonder optreden (een systeem van zelfevaluatie en audits) ontwikkeld voor 1 januari 2006. Over de

implementatie daarvan worden nadere afspraken gemaakt.

Het referentiekader grootschalig politieoptreden, in het politieveld bekend onder de naam referentiekader conflict- en crisisbeheersing, is opgeleverd in juni 2004. De Raad van Hoofdcommissarissen heeft de hoofdlijnen van het referentiekader geaccordeerd. Deze hoofdlijnen zijn hiermee leidend bij de inrichting en de vormgeving van het Grootschalig en Bijzonder Optreden (GBO) binnen politie Nederland. Het inrichten en vormgeven volgens deze hoofdlijnen betekent ook dat er ruimte blijft voor regionaal en/of interregionaal maatwerk.

Met de oplevering van het referentiekader kreeg de politie, na een inspanning van twee jaar, een document in handen waarmee belangrijke stappen gezet kunnen worden op weg naar een uniforme organisatie voor het GBO.

5.5 Harmonisatie afschrijvingen door politiekorpsten

Vooruitlopend op het per 1-1-2004 van kracht worden van de regelgeving inzake de harmonisatie afschrijvingen politiekorpsten (HAP) zullen de korpsten reeds in de jaarrekening 2003 de gevolgen van de harmonisatie van de afschrijvingen inzichtelijk maken

Deze afspraak is in 2003 gerealiseerd. De regelgeving betreffende de Harmonisatie afschrijvingen politiekorpsen (HAP) is op 1 januari 2004 van kracht geworden.

5.6 Geïntegreerd middelenbeheer

Elk korps voldoet aan de afspraken die worden gemaakt over 'Geïntegreerd middelenbeheer (GMB)'.

Geïntegreerd middelenbeheer (GMB) houdt op hoofdlijnen in dat de rijksbijdrage aan de politiekorpsen pas de schatkist verlaat en voor de korpsen beschikbaar komt op het moment dat de korpsen daarmee daadwerkelijk uitgaven willen doen. De zeggenschap over de middelen blijft daarbij echter volledig bij de politiekorpsen berusten. GMB houdt tevens in dat de regionale politiekorpsen op vrijwillige basis leningen bij het ministerie van Financiën kunnen aangaan.

Op 1 september 2004 is regelgeving over GMB in werking getreden. Als gevolg hiervan dienen de korpsen uiterlijk binnen een half jaar na de inwerking-treding van deze regelgeving te zijn overgegaan op GMB. Deze periode kan door de minister van Financiën met een periode van een half jaar worden verlengd. Vertegenwoordigers van het ministerie van Financiën hebben vanaf september 2004 de

afzonderlijke korpsen benaderd om individuele afspraken te maken over de termijnen waarop op GMB zal worden overgegaan. Als gevolg daarvan zijn vóór 31 december 2004 drie politiekorpsen op GMB overgegaan. Naar verwachting zullen in de loop van 2005 alle korpsen GMB hebben ingevoerd.

5.7 Vermogensbeheer

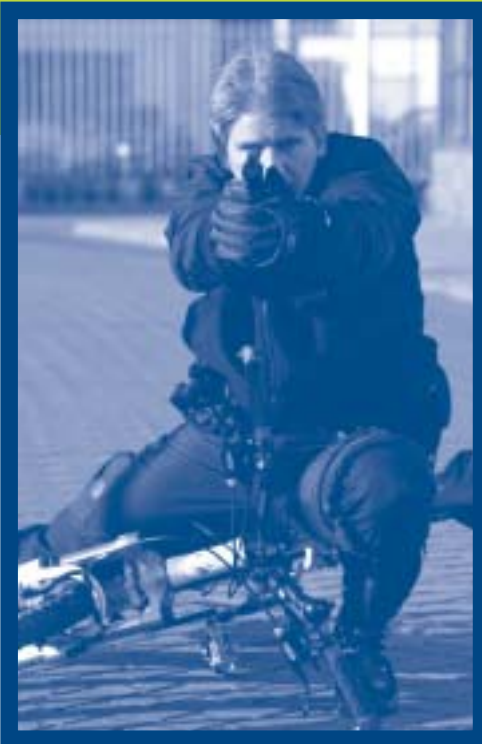
Elk korps voldoet aan de afspraken die worden gemaakt over 'Vermogensbeheer'.

In het kader van de Wet vermogensbeheer zijn normwaarden gesteld voor de solvabiliteit en de personele kosten van de korpsen. In 2004 bedroeg de solvabiliteit van de korpsen 65%.

Het percentage personele kosten ten opzichte van de totale bijdrage is 76%.

Daarmee voldoen de korpsen aan de normwaarden die zijn gesteld.

5.8 Gewelddmiddelen (RTGP)

Het aantal medewerkers dat is uitgerust met gewelddmiddelen en voldoet aan de eisen dient te stijgen tot meer dan 90%.

De politie is bevoegd geweld toe te passen binnen de kaders die de wet daaraan stelt. Om dit adequaat te kunnen doen is zij uitgerust met gewelddmiddelen. Politiepersoneel dat met gewelddmiddelen bewapend is, moet voldoen aan ministeriële eisen die zijn opgenomen in de Regeling Toetsing Gewelddbeheersing Politie (RTGP). Personeel dat niet voldoet aan deze eisen is niet bevoegd om de gewelddmiddelen te dragen.

In 2004 is dit toezicht, net als voorgaande jaren, ingevuld door middel van de jaarlijkse cijfermatige rapportage aan het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties door alle korpsen en het kwalitatieve onderzoek van de IOOV naar de achterliggende processen bij dertien korpsen en de Politieacademie. Elk jaar is verbetering te zien van het percentage bewapende medewerkers dat voldoet aan deze eisen. Landelijk lag het percentage gecertificeerd personeel in 2003 op gemiddeld 85%. In 2004 is dit verder verbeterd tot een landelijk gemiddelde van 90% van het personeel dat bevoegd was om lichte gewelddmiddelen te dragen en 97% dat daarbovenop

nog gecertificeerd was om het vuurwapen te dragen. De inname van gewelddmiddelen was de afgelopen jaren een groot punt van zorg. De IOOV ziet op basis van het kwalitatieve onderzoek over de eerste helft van 2004, een verbetering in de inname van gewelddmiddelen. Dit is echter nog niet terug te zien in de registratie van de inname van gewelddmiddelen. In de registratie is juist sprake van een daling in de inname. Het landelijk gemiddelde resultaat van ingenomen vuurwapens bij medewerkers die de toets schietvaardigheid in de tweede helft van 2004 niet hadden gehaald, is gedaald van 24% naar 19%.

5.9 Diversiteit

De regionale politiekorpsen voldoen aan het percentage alloctonen zoals dat in het regionaal convenant als streefcijfer wordt afgesproken op voorstel van het Landelijk expertisecentrum diversiteit (LECD).

In de gespreksronde langs de korpsen in 2004, bleek dat nog niet alle korpsen een regionaal streefcijfer hebben geformuleerd. Door het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties is in deze gesprekken aangegeven dit alsnog te bepalen, al dan niet in samenwerking met het LECD. Het landelijke percentage alloctonen bij de politie (de regionale politiekorpsen en het KLPD) was in het

jaar 2003 5,9%. In het jaar 2004 is een lichte stijging te constateren. Het voorlopige percentage allochtonen in het jaar 2004 is 6,2%.

In het jaar 2004 heeft het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties tevens het initiatief genomen om met de politie en het LECD een beleidsplan diversiteit voor de politie voor de jaren 2006-2010 te ontwikkelen. Er is een werkgroep opgericht om dit beleidsplan uit te werken. Een belangrijk onderdeel van dit beleidsplan zal zijn het referentiekader diversiteit. Het LECD neemt het initiatief om dit instrument voor de politie uit te werken. Het beleidsplan diversiteit voor de politie wordt afgerond in 2005 en geeft de inhoudelijke kaders aan voor de toekomst van het diversiteitbeleid na 2005.

6

H o o f d s t u k

Financieel verslag

In dit hoofdstuk wordt het financiële beeld van de Nederlandse politie op landelijk niveau geschetst.

De ontwikkeling van de balans, de resultatenrekening en het kasstroomoverzicht wordt op verschillende verdiepingsniveau's nader toegelicht.

6.1 Inleiding

In voorgaande jaarverslagen werd op basis van de ontvangen jaarrekeningen een totaalbeeld geschetst van alle regionale korpsen, de bovenregionale samenwerkingsverbanden en het KLPD. Vanaf dit jaar zal de gehele politie-organisatie als één concern worden gepresenteerd. Hiervoor zijn dus ook de jaarrekeningen van de Politieacademie, het CIP en het ISC meegenomen. Om een vergelijking mogelijk te maken zijn de gegevens in de verschillende tabellen over voorgaande jaren (2002 en 2003) gecorrigeerd.

Sinds de invoering van de regeling Harmonisatie Afschrijvingstermijnen Politie (HAP) in 2003 is de vermogenspositie van korpsen gebaseerd op dezelfde grondslagen en berekeningswijze. Hierdoor kunnen de korpsen onderling beter worden vergeleken.

6.2 Algemeen beeld

Het totale financiële beeld van de Nederlandse Politie inclusief de Politieacademie, het ISC en de CIP is gunstig. Eind 2004 is een positief resultaat gerealiseerd van € 33 miljoen. Voor het jaar 2004 was een tekort begroot van € 49 miljoen. Op totaal niveau is sprake van een verbetering, maar deze verbetering geldt niet voor alle korpsen. In 2004 hebben vier

Balans 2004 Activa in € 1.000.000	Realisatie 2002	Realisatie 2003	Realisatie 2004
Vaste activa	1.770	1.899	2.023
Voorraden, vorderingen en overlopende activa	166	142	194
Liquide middelen	401	522	556
Totaal activa	2.338	2.563	2.773

Passiva in € 1.000.000	Realisatie 2002	Realisatie 2003	Realisatie 2004
Eigen vermogen	1.230	1.134	1.195
Voorzieningen	220	370	369
Langlopende schulden	191	326	330
Totaal lang vermogen	1.641	1.829	1.894
Kortlopende schulden en overlopende passiva	697	733	879
Totaal passiva	2.338	2.563	2.773

figuur 6.1

korpsen een aanvullende bijdrage in het kader van artikel 4 ontvangen. De Politieacademie heeft een aanvullende bijdrage ontvangen in het kader van de frictie-problematiek.

Het gunstige resultaat van de gehele politieorganisatie is mede bepaald door de afspraken uit het Landelijk Kader Nederlandse Politie 2003-2006. Deze afspraken betreffen de gewenste eindsterkte in 2010 en de hiervoor noodzakelijke materiële uitgaven. Om de sterkte(groei) te kunnen bekostigen is een budgetimpuls

aan korpsen verstrekt. Het gaat hier om een reeks van € 22,5 miljoen in 2004 oplopend tot € 95 miljoen in 2008.

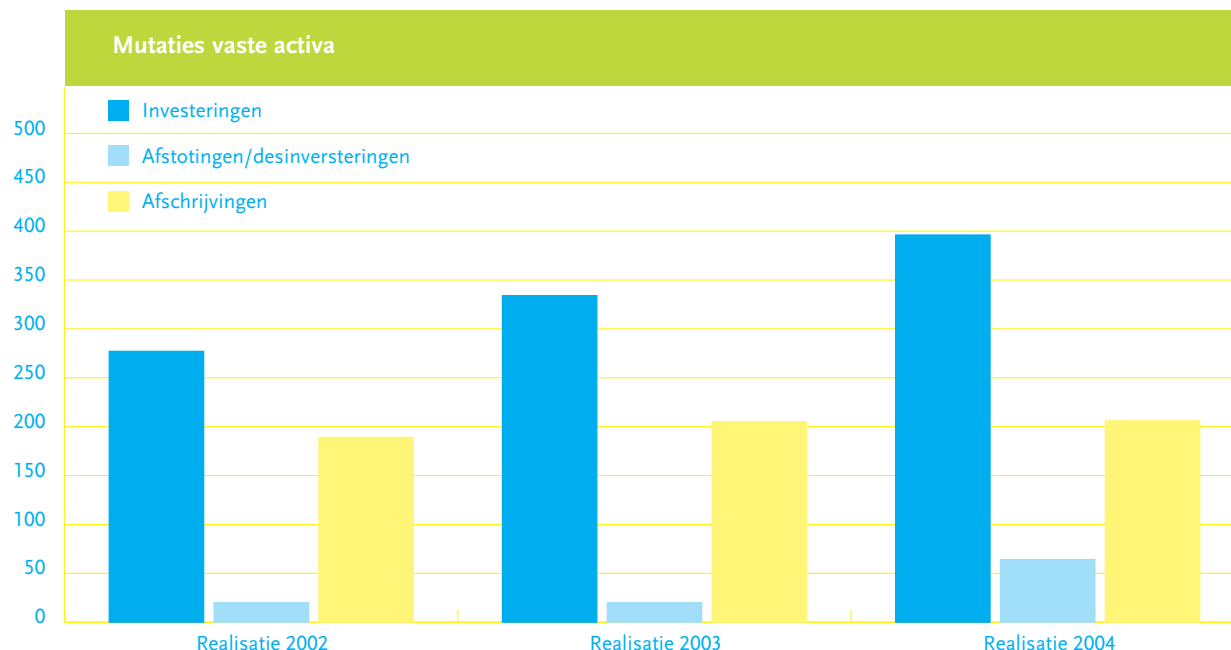
Vanwege verwachte kostenstijging van onder andere ICT-kosten is ten behoeve van de korpsen een bedrag van € 28 miljoen in de begroting verschoven van 2006 naar 2004. De kostenstijging heeft zich echter in geringe mate in 2004 voorgedaan. € 16,4 miljoen is niet benut en zal worden gebruikt in 2005 en 2006.

58 Tevens is in 2004 aan korpsen € 52 miljoen aan prestatiebekostiging uitgekeerd voor gerealiseerde prestaties in 2003. Deze kunnen de korpsen in de jaren 2005 en 2006 naar eigen inzichten besteden. Soms wordt deze bijdrage aangewend om het prestatievermogen van de korpsen te vergroten. Ook worden eenmalige kosten zoals de aanschaf van de veiligheidsvesten en het nieuwe politie-uniform betaald.

In 2004 zijn in het kader in de motie van Aartsen personeelsleden van Defensie overgegaan naar de politiekorpsen. De korpsen die defensiepersoneel overnamen, hebben hiervoor een éénmalige vergoeding ontvangen. De bijdrage dekt de (meer-)kosten voor salaris en twee jaren van opleiding en begeleiding. De eerste tranche van deze vergoeding (€ 22,6 miljoen) is in 2004 betaald. De rest van de vergoeding wordt in 2005 toegekend. In totaal is dan voor 318 defensiemedewerkers een vergoeding uitgekeerd.

6.3 Balans

In figuur 6.1 op blz. 57 wordt de ontwikkeling van activa en passiva weergegeven. Vervolgens worden de posten in de afzonderlijke paragrafen toegelicht.

figuur 6.2

6.4 Vaste activa

De waarde van de vaste activa van de Nederlandse politie is wederom gestegen (figuur 6.2). Dit wordt vooral veroorzaakt door de post huisvesting en de groei van de nieuwe ICT-organisaties. De verhouding tussen de boekwaarde en de aanschafwaarde van deze activa in 2004 is net als in 2003 54%. Dit betekent dat de vaste activa relatief jong zijn, althans jonger dan de gemiddelde levensduur. Bij het bepalen van dit

percentage zijn terreinen en gronden niet meegenomen, omdat hier niet op wordt afgeschreven.

In 2004 heeft 48% van het totaal van de investeringen betrekking op huisvesting, 14% op vervoer, 22% op verbindingen en automatisering en 16% op de overige categorieën. In 2003 bedroeg de verdeling van de investeringen respectievelijk 56%, 17%, 19% en 7%.

De absolute waarde van de investeringen in huisvesting in 2004 is gestegen. Dit is veroorzaakt door de verschillende nieuwbouwprojecten. De stijging in de categorie 'Overig' wordt voornamelijk veroorzaakt door de uitbreidingen van de nieuwe ICT-organisaties. In dit jaarverslag zijn deze organisaties niet als geheel opgenomen in de categorie 'Verbindingen en automatisering', maar is de indeling van de korpsen (personeel, huisvesting, vervoer, etc) overgenomen.

Uit het verloopoverzicht van de vaste activa blijkt dat er in de afgelopen jaren aanzienlijk meer is geïnvesteerd dan is afgeschreven. De afschrijvingen zijn pas over een aantal jaren voldoende om de investeringen te kunnen financieren. Tot dan stijgen de langlopende schulden om de investeringen te kunnen financieren. In 2004 is de langlopende schuld nagenoeg gelijk gebleven.

6.5 Liquide middelen

In een kasstroomoverzicht in figuur 6.3 wordt de herkomst en besteding van liquide middelen weergegeven. Het geeft een indicatie van het bedrag dat beschikbaar is voor nieuwe investeringen en/of aflossing van vreemd vermogen.

Zoals in de volgende tabel te zien is, zijn de totale liquide middelen met € 34 miljoen gestegen tot

Kasstroomoverzicht Bedragen * € 1.000.000	Realisatie 2002	Realisatie 2003	Realisatie 2004
Liquide middelen begin boekjaar	472	401	522
Kasstroom uit operationele activiteiten			
Resultaat boekjaar	0	41	33
Afschrijvingen vaste activa	189	205	206
Mutatie voorzieningen	53	16	1
Mutatie reserves	10	0	35
Mutatie werkkapitaal	-44	77	85
Totaal	208	339	361
Kasstroom uit investeringsactiviteiten			
Investeringen	-277	-334	-396
Desinvesteringen	20	20	64
Totaal	-257	-314	-331
Kasstroom uit financieringsactiviteiten			
Mutatie langlopende vorderingen	-1	4	0
Nieuwe langlopende schulden	21	140	57
Aflossingen langlopende schulden	-42	-49	-52
Totaal	-22	95	5
Liquide middelen einde boekjaar	401	522	556

figuur 6.3

Ontwikkelingen eigen vermogen Bedragen * € 1.000.000	Realisatie 2002	Realisatie 2003	Realisatie 2004
Stand op 1 januari	1.220	1.230	1.134
Mutaties			
Te bestemmen resultaat	20	41	33
Gevolgen van de invoering van HAP	-	- 148	-
Dotaties door BZK	-	15	20
Overige vermogensmutaties	- 10	- 5	8
Totaal mutaties	10	- 97	61
Stand op 31 december	1.230	1.134	1.195

figuur 6.4

€ 556 miljoen. De benodigde gelden voor investeringsactiviteiten zijn € 30 miljoen lager dan de gelden vrijgekomen uit operationele activiteiten. Er waren dus voldoende liquide middelen aanwezig om de investeringen te kunnen financieren. Daarom was de behoefte om nieuwe schulden aan te gaan laag.

6.6 Eigen vermogen

Het eigen vermogen van de Nederlandse politie is in 2004 iets gestegen ten opzichte van het voorgaande jaar en heeft ten opzichte van 2002 een redelijk constant niveau. Ook in 2004 is een aanvullende

bijdrage ten behoeve van de vermogensversterking uitgekeerd aan een aantal korpsen. De ontwikkeling van het eigen vermogen is terug te vinden in figuur 6.4.

6.7 Voorzieningen

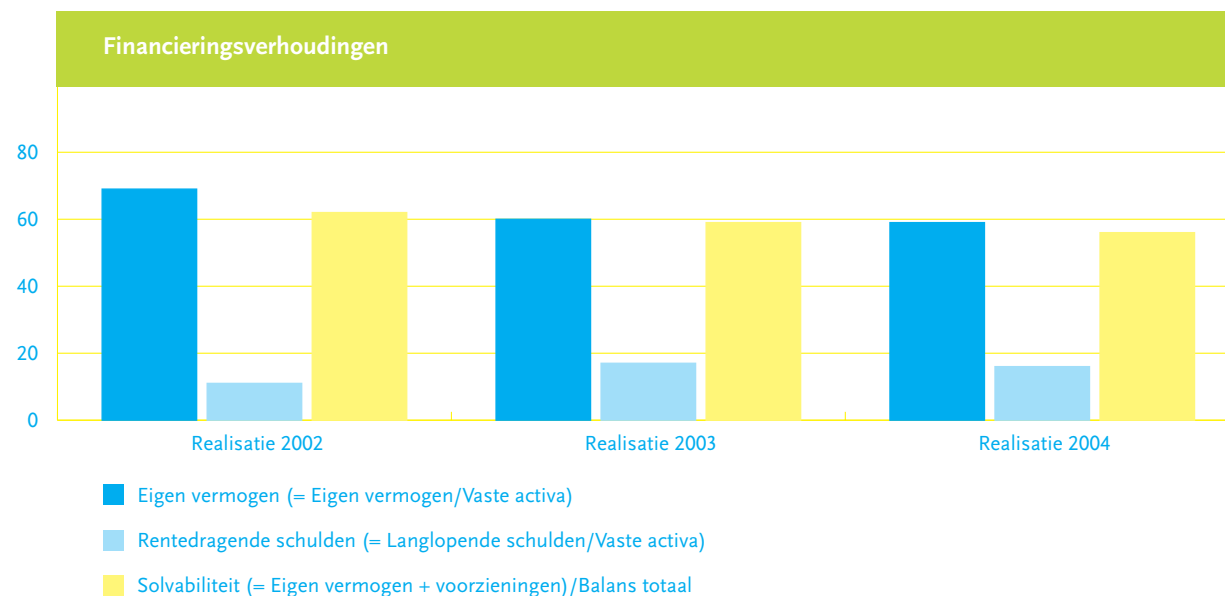
De post voorzieningen is in 2004 nagenoeg gelijk gebleven op € 369 miljoen. De personeelsvoorzieningen zijn gevormd voor de kosten van reorganisatie, wachtgelden, WAO, en de tijdelijke ouderenregeling en maken 86% uit van dit bedrag. De voorziening voor de tijdelijke ouderen regeling

(TOR) heeft eind 2004 nog een omvang van € 252 miljoen. Aan deze voorziening is een bedrag van € 3 miljoen onttrokken en alsnog € 28 miljoen toegevoegd. De laatste uitkering voor de TOR wordt in 2010 gedaan. De betalingen die ten laste van de voorziening worden verricht komen in de komende jaren ten laste van de beschikbare liquiditeit.

6.8 Kortlopende schulden

De kortlopende schulden zijn in 2004 toegenomen met € 164 miljoen van € 733 miljoen naar € 897 miljoen. Zij geven de financiële verplichtingen voor een periode korter dan één jaar aan. Het deel van de langlopende schuld dat in het verantwoordingsjaar afgelost moet worden, valt dus ook onder de kortlopende schuld. Daarnaast zijn onder de kortlopende schulden ook de verplichtingen voor vakantiegelden (voor zover opgebouwd in de periode mei-december) en verlofstuwmeren begrepen. Voor wat betreft de verlofstuwmeren is er de intentie om deze schuld af te bouwen door verlof op te nemen zodat uitbetaling niet nodig is. De toename van de kortlopende schulden wordt mede veroorzaakt door de toename van de openstaande rijksbijdragen met € 55,2 miljoen.

De regelgeving met betrekking tot geïntegreerd middelenbeheer (GMB) is op 1 september 2004 in werking getreden. Als gevolg hiervan moeten de

figuur 6.5

korpsen uiterlijk binnen een half jaar na de inwerking-treding van deze regelgeving zijn overgegaan op GMB. Deze periode kan door de minister van Financiën eventueel met een half jaar worden verlengd. Vertegenwoordigers van het ministerie van Financiën hebben vanaf september 2004 de afzonderlijke korpsen benaderd om individuele afspraken te maken over de termijnen waarop op GMB wordt overgegaan. Per 31 december 2004 waren drie politiekorpsen op GMB overgegaan. In de loop van 2005 zullen alle korpsen GMB hebben ingevoerd.

6.9 Financieringsverhoudingen

Vermogensbeheer

In het Landelijk Kader Nederlandse Politie 2003-2006 is aangegeven dat ieder politiekorps moet voldoen aan de Wet vermogensbeheer. Hierin zijn norm-waarden gesteld aan de solvabiliteitsratio en de personeelsratio van de korpsen. De solvabiliteitsratio wordt berekend door de som van het eigen vermogen en voorzieningen te delen door het balanstotaal. Deze ratio moet in 2004 liggen tussen de 42,5% en 77,5%.

Over de gehele Nederlandse politie komt deze waarde uit op 56,4%. Daarmee komt deze uit onder het gemiddelde. Gelet op de ontwikkeling van de solvabiliteitspositie van de korpsen in de afgelopen jaren en de gevolgen van de invoering van regelgeving HAP zijn de berekeningswijze en deze waarden in 2004 geëvalueerd. Deze evaluatie heeft ertoe geleid dat de boven- en de ondergrens van de normwaarde met ingang van 2006 liggen op 25% en 60%. In 2005 wordt ervaring opgedaan met deze waarden en wordt de toepasbaarheid getoetst. De definitie van solvabiliteit komt dan overeen met de gebruikelijke bedrijfseconomische definitie en is dan eigen vermogen gedeeld door het balanstotaal.

In figuur 6.5 zijn de financieringsverhoudingen opgenomen.

Staat van baten en lasten Bedragen * € 1.000.000	Realisatie 2002	Realisatie 2003	Begroting 2004	Realisatie 2004
Baten				
Rijksbijdragen	3.488	3.646	3.662	3.743
Overige baten	46	94	291	357
Rente	25	20	14	21
Totaal baten	3.559	3.760	3.966	4.121
Lasten				
Personeel (incl Opleiding en vorming)	2.713	2.854	2.959	3.064
Rente	27	28	32	17
Huisvesting	207	226	213	276
Vervoer	112	120	102	134
Verbindingen en automatisering	209	230	300	284
Overige lasten	276	265	407	312
Totaal lasten	3.544	3.722	4.013	4.087
Resultaat uit gewone bedrijfsvoering	15	37	- 47	34
Buitengewone baten	39	16	9	2
Buitengewone lasten	34	12	11	2
Exploitatieresultaat	20	41	- 49	33

figuur 6.6

6.10 Staat van baten en lasten

In deze paragraaf wordt de ontwikkeling van de baten en lasten over de periode 2002 tot en met 2004 geschetst. In figuur 6.6 staat het totaaloverzicht.

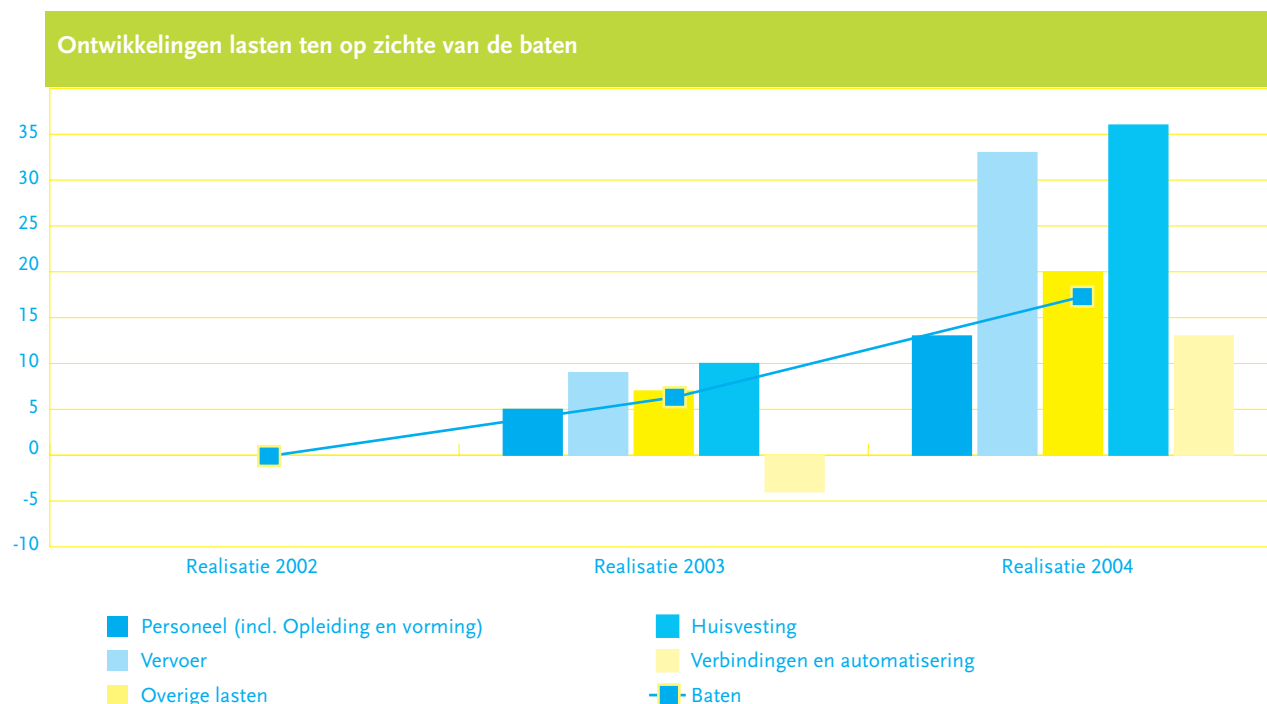
6.11 Resultaat

Uit de staat van baten en lasten blijkt dat in 2004 een totaal resultaat van € 33 miljoen is gerealiseerd, terwijl € -49 miljoen was begroot (een verschil van € 82 miljoen).

Het totaal aan lasten was hoger dan begroot, met name door extra uitgaven aan personeel, vervoer en huisvesting. De lasten voor operationele uitgaven zijn lager dan begroot. Ook de baten zijn hoger uitgevallen als begroot. De belangrijkste oorzaken hiervoor zijn de hogere personele en operationele baten en een hogere rijksbijdrage.

Lasten als percentage van rijksbijdrage en overige baten	Realisatie 2002	Realisatie 2003	Realisatie 2004
Personeel (inclusief opleiding en vorming)	76,2%	75,9%	74,3%
Rente (lasten minus baten)	1,2%	1,7%	1,2%
Huisvesting	5,8%	6,0%	6,7%
Vervoer	3,2%	3,2%	3,3%
Verbindingen en automatisering	5,9%	6,1%	6,9%
Overige	7,7%	7,1%	7,6%
Totaal lasten	100,0%	100,0%	100,0%

figuur 6.7

figuur 6.8

6.12 Lasten

In figuur 6.7 is een overzicht opgenomen van de verhouding van de lasten, onderverdeeld naar categorie, als percentage van de baten. Hieruit blijkt dat het percentage van de lasten dat wordt uitgegeven aan personeelskosten behoorlijk daalt. Een stijging is wel waar te nemen in de categorie 'Verbindingen en automatisering'. Voor deze lasten is een indicatief plafond van 13% vastgesteld (ICT-ratio). Indien de totale lasten van de nieuwe ICT-organisaties onder de post 'Verbindingen en automatisering' worden geboekt, bedraagt de ICT-ratio 10%.

6.13 Ontwikkeling van baten en lasten

Tijdens de afgelopen jaren zijn de baten en de lasten wederom toegenomen ten opzichte van het indexatiejaar 2002 (zie figuur 6.8). Vooral de categorieën 'Huisvesting' en 'Verbindingen en automatisering' nemen in verhouding tot de baten sterk toe. Als percentage van de baten vertonen deze categorieën een geleidelijke stijging.

Overzicht

samenstelling

regionale

driehoeken

Regio	Korpsbeheerder	Korpschef	Hoofdofficier van justitie
1. Groningen	J. Wallage	O.R. Dros	mr. J. Eland
2. Friesland	G.D. Dales	F. Wagenaar	mr. L. Ph. den Hollander
3. Drenthe	mw. D. van As-Kleijwegt	F.C.P. Bakker	mw. mr. R.S.T. van Rossum-Broos
4. IJsselland	H.J. Meijer	P.J. Aalbersberg	mr. A. Vast
5. Twente	J.H.H. Mans	P. Deelman	mr. B. W.M. Hendriks
6. Noord- en Oost-Gelderland	G.J. de Graaf	J.J. Hoogendoorn	mw. mr. L.M. van Zanten
7. Gelderland-Midden	mw. P.C. Krikke	J.M.J.M. van Deursen	mr. A.O. van der Klerk
8. Gelderland-Zuid	mw. G. ter Horst	H. van Zwam (wnd)	mr. B. W.J. Steensma
9. Utrecht	mw. A.H. Brouwer-Korf	C.J. Heijsman	mw. mr. H.W. Samson-Geerlings
10. Noord-Holland-Noord	mw. M. van Rossen	mw. A.J. Brink-Grootoek	mr. B.W. Streefland
11. Zaanstreek -Waterland	J.C. Kombrink	G.H.P.K. Huijser van Reenen	mr. J.H. Schussel
12. Kennemerland	J.J.H. Pop	B.R. Visser	mr. H.P. Wooldrik
13. Amsterdam Amsterland	M.J. Cohen	B.J.A.M. Welten	mr. L.A.J.M. de Wit
14. Gooi en Vechtstreek	E.C. Bakker	mw. M.A. Berndsen-Jansen	mr. G. Th. Hofstee
15. Haaglanden	W.J. Deetman	G.L. Bouman	mr. H. Moraal
16. Hollands-Midden	H.J.J. Lenferink	J.J.M. Stikvoort	mr. W. B. M. Tomesen
17. Rotterdam-Rijnmond	I.W. Opstelten	A.J. Meijboom	mr. H.A. van Brummen
18. Zuid-Holland-Zuid	R.J.G. Bandell	R.G.C. Bik	mr. H.C.D. Korvinus
19. Zeeland	J.M. Schouwenaar	F.P. Goudswaard	mr. G.W. van der Burg
20. Midden-West-Brabant	R.L. Vreeman	F.J. Heeres	mr. H.J. Bolhaar
21. Brabant-Noord	A.G.J.M. Rombouts	E.S.M. Akerboom	mr. R.W.M. Craemer
22. Brabant-Zuid-Oost	A.B. Sakkers	L.Th.C. Kuijs	mr. Ch. V. van der Voort
23. Limburg-Noord	J.J. Schrijen	B. Rookhuijzen	mr. B.J. Swagerman
24. Limburg-Zuid	G.B.M. Leers	W.J.M. Velings	mr. J.J. van Eck
25. Flevoland	Ch. Leeuwe	P. Eringa	mr. D.F. Greive
26. KLPD	J.W. Remkes	P. J. van Zunderd	mr. M.E.F.H. van Erve

Gebruikte afkortingen

ABRIO	(het project) Aanpak bedrijfsvoering recherche-informatiehuishouding en -opleidingen	IOOV	Inspectie voor openbare orde en veiligheid (de 'vroegere Inspectie voor de politie')
AIVD	Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst	ISC	ICT-Servicecoöperatie politie, justitie en veiligheid
AVR	Arbo, Verzuim, Reïntegratie	Kmar	Koninklijke Marechaussee
BRT	Bovenregionaal researcheteam	KBB	Korpsbeheerdersberaad
bve	budgetverdeeleenheid (de eenheden aan de hand waarvan het landelijke politiebudget wordt verdeeld over de politiekorpsen)	KLPD	Korps landelijke politiediensten
CBS	Centraal Bureau voor de Statistiek	Kerngegevens	Kerngegevens (over de) Nederlandse Politie 2003
CCB	Conflict- en Crisisbeheersing	LECD	Landelijk expertisecentrum diversiteit
CIP	Coöperatie informatiemanagement politie	LKNP	Landelijk Kader Nederlandse Politie 2003-2006
CMS	Capaciteitsmanagementsysteem	LTP	Landelijk Telefoonnummer Politie
COMPAS	Communicatiesysteem Openbaar Ministerie, Parket Administratie Systeem	MID	Militaire Inlichtingen Dienst
CSV	Criminele Samenwerkingsverbanden	MOPs	Meerjaren Ontwikkelingsprogramma's
CT	Contraterrorisme	NCIPS	Nederlands centrum voor internationale politiesamenwerking
DKDB	Dienst Koninklijke en Diplomatieke Beveiliging	NCTb	Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding
fte	full time equivalent ('voltijds dienstverband')	NPI	Nederlands Politie Instituut
GBO	Grootschalig en Bijzonder Optreden	NR	Nationale Recherche
GMB	Geïntegreerd Middelenbeheer	OM	Openbaar Ministerie
GSB	grote-stedenbeleid	PMB	Politiemonitor bevolking
G-30	30 grootste gemeenten in Nederland	Politieacademie	Politie-onderwijs en kenniscentrum (voorheen LSOP)
HAP	Harmonisatie afschrijvingssystematiek politie	POLBIS	Politie Beleids Informatiesysteem
HRM	Human Resource Management	RI&E	Risico Inventarisatie & Evaluatie
IBP	Integrale Beroepstraining Politie	RHC	Raad van Hoofdcommissarissen
ICT	Informatie- en Communicatietechnologie	RHC boards	Portefeuilleverdeling hoofdthema's onder de deelnemers van de RHC. De thema's zijn, Toezicht/Ordehandhaving, Opsporing, Dienstverlening, Internationale Betrekkingen, Bedrijfsvoering, Personeel, ICT en Communicatie
IFT	Interregionaal fraudeteam	RTGP	Regeling Training Geweldmiddelen Politie
IGO	Informatiegestuurde opsporing	VP	Veiligheidsprogramma
IGP	Informatiegestuurde Politie	WODC	Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatie Centrum
IND	Immigratie- en naturalisatiedienst		

Ministerie van Binnenlandse Zaken
en Koninkrijksrelaties
Postbus 20011
2500 EA Den Haag
info@minbzk.nl
www.minbzk.nl

Redactie
Directie Politie
Afdeling Informatie, Kennisontwikkeling
en Onderzoek

Productiebegeleiding
Directie Communicatie en Informatie
Afdeling Communicatieadvies

Vormgeving
Grafisch Buro Van Erkelens, Den Haag

Foto's
Fons Sluiter Fotografie
Harro L. Meijnen, APB
ANP

Druk
Artoos, Rijswijk

Mei 2005
2005-6833/CM11

